ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీ వీరప్పయ్యగారు అన్నాజయ్యతో భూతభవిష్యద్వర్తమానములు చెప్పినక్రమము

ముందు తాను బ్రహ్మ లోకమునందు 72 బ్రహ్మకల్పములు రాజ్య పరిపాలనము చేసితి ననిచెప్పెను. అందుండి రజతాద్రికి బోయి 53 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. పిదప వైకుంఠమునకు చని 3000 యోజనముల పొడవున కూర్మసింహాసనము నిర్మించి అచ్చట 33 బ్రహ్మ కల్పములు రాజ్యపరిపాలనముచేసి, వైకుంఠమున మరల మాధవానంతస్వామి సేవ 297 బ్రహ్మకల్పంబులు సేయ, నా స్వామి చతుర్విధ ముక్తి ఇచ్చెను. తర్వాత స్వామి వైకుంఠమున 10 దివ్యవర్షము లుండి బనగానిపల్లెచేరి, ఆదికాలమందు భూప్రదక్షిణము 150 మార్లుచేసి, సిద్ధాంతశిరోమణియగు ఆనందాశ్రమముల వద్ద సకలవిద్యలు అభ్యసించి, కాలమృత్యువు కడజేసి, ఆయోగముచే దివ్య శరీరినై 3,333 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. అది మొదలవతారమూర్తినై -

ప్రథమావతారమున ఆనందాశ్రమమునకు శిష్యుండనై 999 కోట్లు 7665 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 2వ అవతారమున ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 765 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 3వ అవతార మెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 18వేల యేండ్లుంటిమి. 4వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 1170 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 5వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 4 ఖర్వాలు 350 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 6వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 77 కోట్లు 237 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. అటుతర్వాత 7వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమమునకు శిష్యుండనై 735 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. పునః 8వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 2 లక్షలు, 260 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 9వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై యజ్ఞేంద్రునకు కుమారుడనై 73 కోట్ల 360 లక్షల 3360 బ్రహ్మకల్పము లుంటిమి. 10వ అవతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై 73 కోట్ల 36 లక్షల కనకగిరి నివాసుండనై 70,665 ఏండ్లుంటిమి. 11వ అవతారం మనుష్యావతారమెత్తి

బనగానిపల్లెలో 25 ఏండ్లు తపస్సు చేసినవెనుక, అంతట మనుష్యావతారం, వికారినామసంవత్సర ఆషాఢశుద్ధ త్రయోదశీనాడు విడిచి, అంతట ఆరభ్యం 32 ఏండ్లు అయిన వెనుక, తిరుగా వీరభోగ వసంతరాయలదే సింహాసనమన్నారు గనుక నందిమండల క్షేత్రమున పరబ్రహ్మవంశమందు ప్రఖ్యాతమయ్యేము అందుకు -

రాయపట్నాల వివరం

శాలివాహన శకవర్షంబులు 1258 అగు నేటికి ధాతనామసంవత్సర వైశాఖశుద్ధ౹౦లు హరిహరరాయలు ఆనగొంది 7 ఏండ్లు ఏలెను. స్వభానునామ సంవత్సర వైశాఖమాసమున విజయనగరము నిర్మాణము జేసిరి. అక్కడ పాలించినవ త్సరములు 7. ఉభయం 14. అతని తమ్ముడు బుక్కరాయలు పట్టము గట్టుకొని యేలినయేండ్లు 29 నెలలు 8. రెండవ హరిహరరాయలు పట్టము గట్టుకొని యేలినయేండ్లు 22, విజయబుక్కరాయలు ఏలినయేండ్లు 17. పల్లెబుక్కరాయలు ఏలినయేండ్లు 16. గండదేవరాయలు ఏలినయేండ్లు 21. రాజశేఖర రాయలు ఏలినయేండ్లు 6. విజయబుక్కరాయలు ఏలినయేండ్లు నెలలు 10. ప్రౌఢదేవరాయలు ఏలినయేండ్లు 21. విరూపాక్షరాయలు ఏలినయేండ్లు 4. మల్లికార్జునరాయలు ఏలినయేండ్లు 6. రామచంద్రరాయలు ఏలినది 1 సంవత్సరం. రెండో హరిహర రాయలు ఏలినయేండ్లు 12. అంతట కురుపట్నాలు 13 కి ఏలిన యేండ్లు 155. స్వతంత్రముగా సాళువ నరసింహరాయలు ఏలిన యేండ్లు 5. అతని కుమారుని ముందర బెట్టుకొని నరసరాయలు ఏలిన యేండ్లు 13. అతని కుమారుడు వీరనరసింహులు తమ్మరాయలను చంపించి రక్తాక్షినామ సంవత్సరం ఆరభ్యం ఏలిన యేండ్లు 5. నరసారాయని రెండవకుమారుడు కృష్ణరాయలు శుక్లనామ సంవత్సర వైశాఖమాసం ఆరభ్యంగాను ఏలిన యేండ్లు 21. అచ్యుతరాయలు కుమారుని చంపించి ఏలిన నెలలు 8. శోభకృతునామసంవత్సర జ్యేష్ఠమాసం ఆరభ్యంగాను ఏలిన యేండ్లు 22. సదాశివరాయలను ముందరబెట్టుకొని రామరాయలు ఏలినది 22. రామరాజుతో విజయనగర పాలనము కడలయిపోయెనుగనుక, అవాంతరము ఏండ్లు 7. అటుతర్వాత ప్రమోదూతనామ సంవత్సరమున తిరమల రాయడు పెనుగొండ పట్టణము గట్టుకొని ఏలిన నెలలు 10. అతనికుమారుడు శ్రీరంగరాయలు ఏలిన యేండ్లు 14. పార్థివనామ సంవత్సర

మాఘమాసం ఆరభ్యంగాను వెంకటపతిరాయలు ఏలినయేండ్లు 28 నెలలు 7 దినములు 15. ఆమీదట సోమవంశమువారికి పట్నాలు లేవుగనుక బహుధాన్య సంవత్సర నందన సంవత్సర మధ్యమందు పుట్టుఉత్పాతాలు చెప్పెదము. పర్వతమున మల్లికార్జునుని గుడిలో పొగమంటలు వెడలీని. గుళ్లలో దేవళ్లకు మూర్తిమంతములు వచ్చి, ఊర ఊర నాట్యమాడీని, దోషకారులకు చింతలంబుట్టీని, శ్రీశైలమల్లికార్జునుడు సాక్షాత్కారముగా ప్రజలతో మాట్లాడి పొయ్యీని, వీరవసంతరాయలు వచ్చీని అని చెప్పీని, అంపవర్షం కురిసీని, కంచికామాక్షమ్మ ఉగ్రము వల్ల దక్షిణ దేశముదొరలు, శిశువులు ప్రజలు, నష్టమౌదురు. దేశ దేశములకు దేవతాపంపుల వివరము. కర్నాట దేశమునకు కాళిపంపు, తురకాణ్య దేశమునకు దుర్గిపంపు, అరవరాజ్యమునకు అర్కసోముల పంపు. మొరసరాజ్యమునకు భద్రకాళిపంపు. సందు గొందుల దేశములకు భైరవుని పంపు. ఆమీదట అష్టదిక్కులను బాలురు మొదలు, నల్లగాలి పోసి నడినెత్తి వ్రక్కలై గండమాలపుండ్లు, రాచపుండ్లు, అబ్బలు, బొబ్బలు, ఆసనమున పుండ్లు పుట్టి చత్తురు. సందేహము లేదు. విచిత్ర వ్యాధులచేత ఉట్టిపడ్డట్టుగానే కూర్చున్నవారు అట్లే మడియుదురు. ఆకాశమున నాలుగు చుక్కలు పుట్టును. తమకు ప్రాణాలు లేవని వెతపడి చచ్చేరు. అష్టకుష్ఠువులు నోట్లో ముఖములో పుట్టి చచ్చేరు. ఆకాశమున ధ్వనిబుట్టీని, అందువలన కొందరు నొచ్చేరు. పశువులు, మేకలు, గొఱ్ఱెలు ఆకాశముజూచి అహోయని అరచును. భోభోయని భూదేవి పలుకును. అందువలన కొందరు నొచ్చేరు. జలములోనున్న జీవజంతువులు తాముచచ్చితిమని పలుకుతూ వచ్చును. భూమిమీదనున్న దుష్టులెల్లా నిర్వంశమై పొయ్యేరు. పర్వతమునకు ఒక మొసలివచ్చి 8 దినములుండి భ్రమరాంబగుడిలో మేకపోతువలె అరచి మాయమయ్యీని. శ్రీశైలశిఖరమున నిప్పులు రాలీని, తేజమే తేజమే అనే వాక్యములు పుట్టీని. ఊరఊర ప్రజలు రచ్చకొట్టముల వద్ద మొత్తుకునేరు. దేవిదేవి అనేశక్తి బెబ్బులివలె వాచరచీని. నానా తోయాల వాక్యములు పర్వతము మీదనే బుట్టీని. బసవేశ్వరుని కంట నీళ్ళు గారీని. మహాదేవునికంట నీళ్ళుగారీని. కటకటా యని రంకె వేసీని. ధణంధణమని కాలు దువ్వీని. సూర్యమండలమందు వాక్కు వాక్కు అనే ధ్వని బుట్టీని, ఆకాశమున ధర్మదేవత వాచరచీని. మహాదేవుని కంట నిప్పులు రాలీని. బసవేశ్వరుని కన్నుల

నీళ్ళు గారీని. జడలు ఎగసియెగసి ఆడీని. త్రిశూలడమరుకములు కదలీని. పర్వతము మీద పుట్లకంబము మీద ప్రతిమ మాట్లాడీని. భ్రమరిముందట బసవేశ్వరుడు తోక విదలించుకున్నదే గుర్తు. గుగ్గిళ్ళరాయుడు ఏలూరు ఏనుగుచేత చచ్చీని. తిరుపతి వెంకటేశ్వరుని గుడిలో మ్లేచ్ఛులు ఆడిపాడీరు. కపిధ్వజం కదిలీని, ఘం అనే శబ్దము పుట్టీని, నానాదిక్కులకు పంపులు ఎగసియెగసి ఆడీని. తిరువళ్ళూరు వీర రాఘవస్వామికి తిరుమేన చెమట పుట్టీని. లక్ష్మీదేవి కన్నుల నీళ్ళుగారీని. వినాయకుడు ఊరూర వేదమంత్రములు చదివీని. నదులలో స్త్రీలు జోలలు పాడేరు. స్త్రీల కన్నుల నెత్తురు కురిసీని. ఊరూర బెబ్బులులు మనుష్యుల కరచి చంపీని. దుర్గస్థలాలకు తురకలు పాటి గొల్లలై యుండేరు.

వీరవసంతరాయలు వచ్చేటప్పుడు పుట్టే కార్యాలు.

సామవేదఘోషణాలచేత బాల్య, యౌవన, ప్రౌఢలు వీరభోగవసంత రాయల చారిత్రాలు పాడేరు. పువ్వులవాన గురిసీని. ఆ మీదట అమావాస్యనాడు చంద్రోదయ మయ్యీని. సూర్యనందిననే మాపటింతల భూమి కదలాడీని. ఆకాశము ఎఱ్ఱ నయ్యీని. ఆకాశమున భుగుల్ళుభుగుల్ళ మనే ధ్వని పుట్టీని. గ్రామాంతరాల పట్నాల లక్ష్మీదేవి యేడ్చీని. నెత్తురువాన కురిసీని. పట్నాల లక్ష్మీదేవి ఉద్భవమయ్యీని. సూర్యనందిని ప్రకాశమయ్యీని. వీరయోగి వస్తూ ఉన్నాడని భూమి పలికీని. చతుర్వేదాలు తనలోతానే చదివీని. ఆమీదట ఆకాశంనుండి గంగోదకం కురిసీని. సముద్రాలు ఉప్పొంగీని. వాద్యాల చప్పుళ్ళు వినబడీని. మహానందిలో పదిహేనుదినాలు ఉండి భూమిమీద ప్రకాశమయ్యేము. ఆ మీదట తత్పూర్వమందు ధర్మ మెట్లానడుచునో, ఆతీరుగానే ధర్మము ముందర నడిపిస్తూ ఉన్నాము. నానావర్ణాదులయందు సజ్జనులైన వారెవరున్నారో వారిని రక్షింతుము. ఇది తప్పరాదు. ధర్మం నిజమైతే ఇది నిజమయ్యీని.

భూత భవిష్యద్వర్తమాన కాలాలకు నానాదేశాలకునూ వ్రాయించినది. మూడు లక్షల ముప్ఫై రెండువేల (3,32000) గ్రంథములు. వీరభోగవసంత రాయలు రాజ్యం చేసేది ౧౦౪ యేండ్లు. వారి వారి సాంప్రదాయకం వారు చేసేది వెయ్యి యేండ్లు. ఈతీరున ఈ పత్రిక లిఖియించి ఆనందాశ్రమములకు వినిపించెను. సంతోష చిత్తుండాయెను.

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీమద్రాజాధిరాజ రాజ పరమేశ్వర, రాజచూడామణి, పంచరాజ, బహురాజ, పరమరాజ, రాజోత్తమ, చరాచరజగత్తు సంతానసముచ్చారణ సంకల్ప నిర్గుణ నిర్వికల్ప బహుగుణ ప్రకల్పిత ప్రకృతిరూప, సహస్రరూప, స్వరూప, సదానంద స్వరూపులైన అంతర్యోగ బహిర్యోగ, పాలనయోగ, పరమయోగ, భావయోగ, భక్తియోగ, ప్రకటయోగ, ప్రకృతియోగ, ప్రపంచకయోగ, వియోగులైన, విద్యాత్మ, వేదాత్మ, వివిధాత్మ, విజితాత్మ, జీవాత్మ, నిర్జీవాత్మ, పూర్ణాత్మ, శతాత్మ, అనంతాది సర్వాత్మనాయకులైన కుటిలసాగర, గుణసాగర, అగ్నిసాగర, సోమసాగర, సూర్యసాగర, సర్వసాగర, మహాసాగర, అర్థివంతులై, ప్రణవాక్షర పాలనశీల, విశాలకులగోత్రమిత, అమిత, చిత్రవిచిత్ర, వీరపురుషాధిఖ్యాత నామకులైన, త్రేతాండయోగ, అజాండయోగ, సర్వాండయోగ, వీరశక్త, వియోగపురుష, కుపురుష, సత్పురుష, నిరుపమ, పరమ పురుష, నిర్వికార, నిరంజన, నిగమవేద్య, నిఖిలాంతరవాస, నిష్కళంక, నిర్వాణ, నిర్వికల్పవినోద నాదమోదితులైన, మహితహర, దురితహర, తామసహర, దైత్యహర, గుణహర, అజహర, అండజ హర, హరణ మేకోనారాయణ నామక, సోమవంశోత్తమతేజ, వీరభోజరాజ, మహారాజ రాజముఖాంతరాంతాది దశావతార విహార ప్రకాశ, అనంతావతారప్రకాశ, అత్యంతవిహార, వీరనారసింహనామ ఖండాగ్రశేఖర, భీమప్రతాప, అఖండనాయకులైన, దివ్యగణ, మునిగణ, శక్తిగణ, సౌమ్యగణ, అవతారగణ, అఖిలగణ, అఖిలశక్తిగణ, పరమగణ, సుగుణ సంపన్నులైన, అనంతవేదరహస్యజ్ఞాత, విఖ్యాత చరిత్ర, పవిత్రాంగ, సత్యస్వరూపులైన నిత్యానంద కృత్రిమావతార, విహార, అత్యంతగోప్య గూఢ జన్మప్రకాశ, కారణజన్మ, కార్యాంగధార్య, ఆర్యసేవాధురీణులైన, అంతరంగ, ఆత్మసంగ, బహి ప్రకాశ, ప్రపంచకసంగ, నిస్సంగ, సంగమధ్వంసక, హంసావతార వీరపురుష సేవాంతరంగ, శ్రీగురవే నమః

ఆనందకందళిత హృదయారవిందులైన, అలజాపురి ప్రతినామక దురితహరపురనివాసులైన, భూసురోత్తమ, మర్త్యప్రవర్తక, మహా రాజసోత్తములకు, మమసమాగమ మహత్తు, మనోలయ, జననలయ, స్థానసంప్రాప్తఫలం సఫలమయ్యే ఫలమౌనట్లుగాను, ఆశీర్వదించి అంపించిన ఆర్యాగ్రజ నిగ్రహానుగ్రహ సమగ్రవక్కాణితమైన ముఖ్యమైన ముఖ్యలేఖ.

మీకు ఏకాదశేంద్రియ వ్యాపార పారంపరివాసమైన దివసం గల్గిని. విలయ కాలానుగుణ్యమైన కార్యాలు గలిగిని. గజిబిజి అయ్యాని. ఘనసమూహములు కలకబారీని, కంఠగత వాత ఘాతుకమైన కాక పుట్టీని. కల్మషంబులు కాయంబు తోనే కరిగీని. గ్రహతులు సుగతులు దప్పితిరిగీని. కాలమాన కల్పంబులకు వికల్పంబులు పుట్టీని. అధ్యాత్మ యోగపురుషుని మహాప్రకాశమయ్యాని. మహమన్నీలు కాలుమడచేరు. ముక్కాండమల్లయ్యకు మొక్కులు చెల్లీని. లంకమల రామేశునిరాక నిజమయ్యాని. సోమశిలగండి కనుమమార్గాననే దుర్గాధిపతి ధురితభంజనుడై ధూర్జటి పర్యాయనామ సంవత్సర, ద్విగుణకాలాంతర త్రయీమాసాన, భాసురభానువారాన పంచాక్షర ప్రకాశ ప్రళయ నక్షత్ర, దక్షిణకాలానను, పక్షద్వయాన, ప్రవేశ మయ్యాని, బంగారు జంగమయ్య లింగాగ్ని ప్రజ్వరిల్లీని. లీలావతారంబులు లీనమయ్యాని. అంగాంగాలు హరించీని, ఆర్తజనానందమయ్యాని. అంబుజసంభవుని వ్రాత అంతమయ్యాని. అధిక తేజః పరమేష్ఠి ప్రకాశ పరమనదీప్రాంత పట్టణ ప్రవేశమయ్యాని పరమయోగీశ్వరుల కాలానకు పదులుమూడు పంచక మొకటి పైమాసాలు పదింటిమీదట మమకుమార మహత్ప్రకాశ మయ్యాని. మలినంబులు మాసీని. మార్గశిరమాసానకు మందిరము చేరీని. మహానందిమార్గమున, మరుగు కొండలు మూడు దాటి పోగా, ఆడగాను నెవ్వరుందుఖో, వారే వచ్చే వీరయోగియని వక్కాణించినాము. ఇది మీకు ఆనవాలు. ఇదిగాక మీకు మాకు మాలిమియైన మధ్య సుఖ జన్మస్థానమందిరం. అడయాళం ఆదిసప్తసందర్శనం సఫలమౌట గురుతు, మరిన్ని సపరివారసమేతముగా, శంకరసన్నిధానం సాక్షి. సర్వసాధారణమైన గురి, సంతతమున్ను, సర్వఋషిసమాగ, సపరివారసమేతముతో నేనున్ను నిజ భక్త హృదయాంతరాళమందు నిలిచి, నిఖిలవేద రహస్యతత్త్వ, మహాతత్త్వ, ఆదికాలాన కథాసందర్భమున్ను,అఖిలయోగిజ్ఞాన, భక్తిజ్ఞాన,గత్యేష్య జ్ఞానంబులున్ను, గ్రంథరీత్యా, బంధురమైన, బోధకముగా, బోధిస్తూ ఉన్నాము గాన ఇన్నిటికిన్ని హెచ్చైన ఆనవాలు గాన, మానసంబున నిస్సంశయులై, నిజముగా ఉండేది. నిర్ఘాతవాత జాత ఘాతుక మయ్యాని. సకలచరా చరంబులకు, సంతానంబులకు సంతాపంబులు పుట్టీని, మహోత్పాతంబులు నలువంకల వినబడీని. సర్వజీవంబులు సంక్షోభించీని. సుజనునకు జనోపకారమైన పనిగనుక స్వామిద్రోహులకు సుగతిమార్గంబులు కలిగీని.

ఆదిప్రేరితమైన శక్తి భీకరాకారియై, కదాచిత్తుగా కనబడీని. దాని అర్పులచేత అఖిలభూతంబులకు మనోవికల్పంబు లయ్యాని, ఆ సమయాన మీరున్ను మీ సహచరులున్ను, సమానులున్ను, సద్భక్తులున్ను, సపరివార జనంబులున్ను సకలజన సంయుక్త సగుణధ్యాన అస్మద్దివ్యనామ పఠనపరులై ఆనందాన ఉండేది.

తృతీయాశ్వాసము

శ్రీలక్ష్మీసమేతుండై నారాయణుం డొక్కరుండు, శంకర బ్రహ్మలను దలంచిన వారు వచ్చి సాష్టాంగ నమస్కారంబులు గావించి లేచి, ముకుళిత హస్తులై నిలుచున్న వారిని చూచి ఓయిశంకరా! ఓయి బ్రహ్మ! మనము ముప్వురమును యుగయుగంబుల జగంబుల నవతరించి దుష్టజన నిగ్రహమున్ను శిష్టజన పరిపాలనమున్ను చేయించి నియమించుట మనకు కర్తవ్యముగదా ! అటుగనుక, కృత, త్రేతా ద్వాపరయుగంబులు చనిన పిమ్మట, కలియుగంబుగదా! అది మహాపాపయుగంబు, మనము దేవరూపంబులు దాల్చక, నరరూపంబులు ధరించి పుణ్యస్థలముల నిలిచి, మనము తలంచిన వాక్యములు రెండు నిర్వర్తింప వలయు. అటుగావున, ఓయిశంకరా ! నీవు కలియుగంబున నవతరించి ఆనందభైరవయోగి యను నామంబు ధరియించి, గృహప్రవేశమున కాశీపురంబున నుండుము. ఓయిబ్రహ్మ ! నీవు బ్రహ్మానందులనే నామధేయంబు వహించి, సన్యాసివేషంబున దివ్యస్థలంబుల నుండుము. మేమున్నూ, వీరంభట్లయ్య వారనే నామధేయంబు వహించి, హరిహర పురంబున సూర్యోపాస్తి పరుడనై యుండి, ఓయిశంకరా! అష్టైశ్వర్యప్రదంబునునై చతుర్విధమోక్ష ప్రదంబునైన ఒకదివ్యమంత్రము నీకు ఉపదేశమిచ్చెద. అది మనము రెండవ అవతారమున కలియుగంబున మనకున్ను పరమభక్తులైన వారికిని వారు ఒకరివలన కారణగురు విశ్వాసంబుతో నుపదేశంబైన, ఇహపరుడు పరబ్రహ్మ స్వరూపమైన ఆదినారాయణ మూర్తి, వీరంభట్లయ్య దేవుడై జన్మించి, హరిహర పురమున నున్నాడని తెలిసి, సంతోషచిత్తుడై నేడు పరబ్రహ్మమైన స్వామిని గంటిని. కాశీస్థలము తరలిపోయి, వాయువేగ మనోవేగంబుల దర్లి హరిహర బ్రహ్మపురముజేరి, అందు సూర్యోపాసనాపరుడైయున్న వీరంభట్లయ్య దివ్య పాదారవిందములకు సాష్టాంగ నమస్కారములు గావించి, లేచి అంజలిజేసి పరమపురుషా ! పరమాత్మా ! పరతత్వస్వరూపా ! అనంతావతారా! ఆదిగోచరా ! ఆనందమయా! అంబుజనాభా ! అంబుధిశయనా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయక, అభేద్యా! అండజవాహన ! వేదాంత వేద్యా ! వేదగోచరా ! వేద స్వరూపా ! పరమగురవే! నీ మహత్వంబు నుతింప, నేనెంత వాడను, చరాచర జంతు, పరిపూర్ణంబైన బ్రహ్మాండంబులు పుట్టింపను, రక్షింపను, సంహరింపను, నీవే కర్తవై యుండి నన్ను

వినోదంబుగా కల్పించి నియమించుట, అది మీదయా విశేషంబు పరమగురూ! నన్ను రక్షింపుమా ! అని భక్తిపూర్వకంబుగా నుతింప, పరమానందభరితుడై, ఓహోశంకరా! నేను, నీవు, బ్రహ్మ, మన ముప్వురము, భైరవానందులు, బ్రహ్మానందులు, వీరాచార్యుల నామంబులు వహించి, అవతరించి కలియుగంబున, దుష్టజన నిగ్రహము, శిష్టజనపరిపాలము చేయుట కొరకేకదా ! నీయభీష్టము నెరవేర సంకల్పించుచున్నాను. అప్పుడు పరబ్రహ్మ స్వరూపమైన వీరంభట్లయ్యగారు, సకల లోకోపకారముగా, పరమ రహస్యమైన తమ దివ్యమంత్రమును ఆనతిచ్చుచున్నారు.

శ్రీవీరనారాయణ మహామంత్రము

ఓం అస్య శ్రీవీరనారాయణమహామంత్రస్య, పరబ్రహ్మఋషిః దైవీగాయత్రీ ఛందః శ్రీవీరనారాయణోదేవతా, శం బీజం, హం శక్తిం శ్రీవీరనారాయణ ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే చతుర్విధ మోక్షఫలసిద్ధ్యర్థే జపనియోగః ప్రాణాయామమంత్రం కృత్వా, తదనంతరం, శాం అంగుష్ఠాభ్యాం నమః శీం తర్జనీభ్యాం నమః శూం మధ్యమాభ్యాం నమః శైం, అనామికాభ్యాం నమః శూం, కనిష్ఠకాభ్యాం నమః శౌం, హృదయాయ నమః శీం, శిరసే స్వాహా, శూం శిఖాయై వషట్, శైం కవచాయ హుం, శౌం నేత్రత్రయా వౌషట్, శం అస్త్రాయఫట్ భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః

ధ్యానము

శ్లో. వీరం వీరభయాది తత్వభరితం వీరాసనస్థం గురుం
వీర శ్రేష్ఠనుతం విరించివినుతం వీరాధివీరం హరిమ్
వీరేంద్రం ఘనయోగిమానస చరం వేదాంత విద్యాకృతిమ్
వీరాచార్య మహం భజామి సతతం శ్రీవీరనారాయణమ్.

ఓం నమో పరబ్రహ్మణే శ్రీవీరనారాయణాయ స్వాహా, ఇతిమంత్రజపం. ఇంక పూజాప్రకారంబు దెల్పెద.

ఆదివారనియమంబున నుపవాసముండి, మధ్యాహ్నకాలమున స్నాన సంధ్యాదికృత్యములు దీర్చి, రక్తచందనమున సూర్యమండలము లిఖించి, ఆజాడ మూడు వలయంబులు దీర్చి, నడిమివలయంబున నా నామధేయంబులలో ముప్పది

రెండింటిలోను, వీరాచార్య, వీరగురవే, వీరబ్రహ్మణే అని నామంబులు వ్రాసి, ఆ నామంబులనడుమ నన్ను రత్నసింహాసనస్థునిగా భావించి, రక్తాక్షతలు రక్తపుష్పము లతో మా ముప్పదిరెండు నామంబులు పూజింపుమా, అవి యేవియంటేను.

1 ఓం వీరాయ నమః
2. ఓం వీరాసనస్థాయ నమః
3. ఓం వీరబ్రహ్మణే నమః
4. ఓం వీరాధివీరాయ నమః
5. ఓం వీరేంద్రాయ నమః
6. ఓం వేదాంత వేద్యాయ నమః
7. ఓం వేదగోచరాయ నమః
8. ఓం వీరాగ్రగణ్యాయ నమః
9. ఓం ఆదిమధ్యాంతరహితాయ నమః
10. ఓం సూర్యమండల మధ్యవర్తినే నమః
11. ఓం సూర్యనారాయణాయ నమః
12. ఓం సర్వవ్యాపినే నమః
13. ఓం సర్వతీర్థగోచరాయ నమః
14. ఓం పరతత్త్వాయ నమః
15. ఓం పరమ పురుషాయ నమః
16. ఓం త్రయీమయాయ నమః
17. ఓం జ్యోతిర్మయాయ నమః
18. ఓం వరదాయ నమః
19. ఓం చతుర్విధ మోక్ష ఫలప్రదాయ నమః
20. ఓం అభేద్యాయ నమః
21. ఓం అనంతాయ నమః
22. ఓం ఆశ్రితపారిజాతాయ నమః
23. ఓం ఉత్పత్తిస్థితిలయ హేతుభూతాయ నమః
24. ఓం మహాలక్ష్మీ ప్రదాయ నమః

25. ఓం సాంద్రసింధు వేదాయ నమః
26. ఓం ఆనందాశ్రమ ఆశ్రయాయ నమః
27. ఓం వీరధర్మజ స్వామినే నమః
28. ఓం వీరగురు పరబ్రహ్మణే నమః
29. ఓం వీరాచార్యాయ నమః
30. ఓం కాలజ్ఞాన విదితాయ నమః
31. ఓం పద్మనాభాయ నమః
32. ఓం త్రిమూర్తి స్వరూపాయ నమః

అని పూజించి, బ్రహ్మణపూజ చేసి బ్రాహ్మణోత్తముని నా మర్యాదగా భావించి, షడ్రసోపేతంబుగా అన్నము పెట్టి తృప్తుని చేసినవారు, నాకు ప్రీతిచేసినవారు, వారు నాయంతవారు, వారే పరమపుణ్యులు. వారే పరమ భాగవ తోత్తములు, వారు ఇహపర సౌఖ్యంబులు కొల్లలాడుదురు. వారికి నేను వశవర్తినై యుందును. ఓయీ భైరవానందయోగి ! ఈ మంత్రంబు, ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామ, అధర్వంబులతో సమానము. ఈ మంత్రమును, దూషణతిరస్కారంబులు చేసినవారు నరకముననుండి, క్రిమిభక్షణంబు చేతురు. అందు అనంతబ్రహ్మ కల్పంబు లుందురు. ఈ మంత్రమును, ఎవ్వరైననేమి, భక్తిపూర్వకముగా పూజచేసినవారు, దండ నమస్కారములు చేసిన వారు, అనేక శివకల్పాలు, నాతో జోడుగూడి సంచరింతురు. ఇది పరమరహస్యము. గురూపదేశమునగాని సిద్ధింపదు. అటుగనుక నీకు ఉపదేశమిచ్చితిని, అంతట యోగి సంతోషంబున మరిన్ని దండనమస్కారములు గావించి లేచి, వీరగురవే, నీ దివ్యమంత్రోపదేశమున కృతార్థుండనైతిని. ఈ మంత్రమునకు, దండనమస్కారములు, భక్తి పూర్వకముగా, ఎవరు చేయుచున్నారో, వారు ఆయురారోగ్య, ఐశ్వర్యాభివృద్ధియు, పుత్ర, పౌత్రాభివృద్ధియు, నిరంతర సకలశుభములు కలిగి వర్ధిల్లుదురు.

సంకర్షణ మార్కండేయ సంవాదము.

శ్రీమద్రాజాధిరాజ, రాజపరమరాజేశ్వర, రాజచూడామణి, పంచరాజ, బహురాజ, పరమరాజ, రాజోత్తమ, చరాచర, నారాయణ నామక, ఆత్రేయగోత్రపవిత్ర సోమవంశోద్భవ కేతననామకులైన వెంకటనామపుత్ర జగన్నాథ, గర్భరత్నాకర కనక

గిరినివాసులైన అంగిరస సంవత్సర చైత్రశుద్ధ గురి గురి నాగురి ముద్దుగురి బాలగురి యీభూదేవి ఆకాశవాణి అమరసోమ యీజగన్నాథు ఈ జగత్త్రయమెల్లా ఈ కుమారునికీర్తి యిస్తి మనస్సులో శంకలరంగా వర్ణ బ్రహ్మముమీద జగదేకనాథాసర్వేశా చక్రధరాత్మా సర్వేశా రాజేంద్రురంగని మహిమ. లక్ష్మీకళత్ర కారుణ్యము మీద దినదినము కనుపిస్తిమి. మహిమాత్మము శ్రీరంగజయకుమారా! శ్రీవీరాత్మ ! జయజయ ధర్మజపుత్ర, జయజయ కస్తూరిరంగా, మానవనాథా, వెంకటేశా, జయజయ ఆచంద్రసూర్యకాంతులుగా రంగరాజనేవార్త పట్టాభిషేకంబు పరమపుణ్యము మీదగాని రంగని మహిమ తెలియంగలేరు. ధర్మజుని పుట్టుబడి యెరుగలేరు, తెలియరాదు. కారణ మెవ్వరు కానంగలేరు. తూర్పున గురు మకరమందు శ్రీఘ్రశీఘ్ర సంభ్రమోస్తు ! ఐశ్వర్యమస్తు ! ఆరోగ్యమస్తు ! బ్రహ్మాండ మేకో అనంత మస్తు ! కావేటిరంగప్ప కట్టడిచేసును. ఆమీదట వార్తలు దిక్కు దిక్కున వచ్చును. కుమార వీరధర్మజు హస్త మహిమ, జీర్ణదేహంబు హేమవర్ణంబు దివ్యదేహము నిచ్చె సర్వసంభ్రమిచ్చె వాకుడాకులతో వన్నె యిచ్చె చామరాందోళికా చక్రాంకితము మీద ఏలెదము. ఏవేదమునైన ఎత్తి చదువ నాకుమారుడు వీరధర్మజుడనే వరము. పాపాలన్ని పరిహారముగ పకపక నవ్వీని, పాలుట్ల రంగనాయకులు పసిబాలురతో మాట్లాడి పొయ్యీని. శ్రీ రామా నిన్ను నేను రంగనివద్దకు రావుగా రమ్మంటిని అయ్యయో రావద్దంటినా ? నీకు అది భావ్యము కాదని అంటిని. రంగేశురంగని మహిమ రాజ్యములవారు నన్నే కొలిచేరు. అన్ని నామాలు నాకుమారునికే యిస్తిమి. నేను ఉత్తరము నుండి ఉద్భవమై పండ్రెండేండ్లు అజ్ఞాతవాసముచేసి అటుమీదట సదోపవాసమున చాలాస్రుక్కి, జీర్ణ దేహము మీద మరుగు కొండలు మూడుదాటి సూర్యమండలానకు వచ్చి సూర్య మండల వృషభనందీశ్వరునిమీద శ్రీరాములు వస్తూ ఉన్నాడు. నేను భాగవతము వెంటనే తెస్తూ ఉన్నాను, నేను కావేటిరంగప్ప మహిమచే సకుటుంబము, పదకొండోనాటి అవతారముమీద, ఒకావేటిలో ఓంరంగజయదేవా, ఓం బీజదేవా, ఓం బ్రహ్మచరితా, ఓంరాజరాజాత్మా, ఓం రంగనాథాత్మా, ఓం రాజధర్మాత్మా, ఆదివెంకటపుత్ర, ఆదిసూర్యసమన్విత, లోకానకెల్లా సూర్యుండు ఒక్కడే మా కుమారుండు, లోక మెల్లా యేలేవాడు ఒక్కడే అని అర్థము. కావేటి రంగనిమహిమ, కైలాసాన నుంచి 24 యేండ్లు ఉండేను. 25వ యేట మావద్దకు వచ్చును. సన్యాసివేషంబు, సంతోషముల మీద, సాక్షాత్తు రామధర్మజమూర్తి

ఉద్భవము. సర్వాత్ము సర్వేసర్వ నాటకధారి సదోపవాసంబు విడిపించి భోంచేయ కట్టడిచేస్తిమి. తెల్లకోకలు, తిరుమణి, తిరుచూర్ణముతో, చాలా కట్టడి చేస్తిమి. అప్పుడు నా మహిమ కనిపిస్తూ ఉన్నారము. ఆలో జన్మప్రకృతి. షణ్మతంబులకు భేదములేని పల్కుతో పల్కే విరాట్టు అతడే నేను, నేనే తాను, తానే నేను. వెంకటనాథుని ఆడి పాడేరు. మాయవేష పరసాంగత్యములు పదులు రెండు పంచకాలు రెండు మీద ప్రకాశార్థం. గీత నాభక్తులకు శ్రేష్ఠం. బ్రహ్మచారి ఆశ్రమమే శాశ్వతం. ఇది అప్రమేయం చేసినవారు దురితాకు డుల్లినట్లు డుల్లుదురు. నా మహిమ తెలియని ద్రోహి మందలెల్ల, చీమలపుట్టలు మడిసినట్లు మడియుదురు. కా,యా,రా,నా, వచనశాపంబున బోదురు. నాస్మరణజేసిన మానవులు నా భక్తులే శ్రేష్ఠమని వినాయకుడు, శివుడు మెచ్చీని, కాశకులంలో పుట్టీని, ఆతీరు మునులెల్లా హరికి అరచేతి కంకణము అమరగట్టితిమి, నళ, పింగళ, ఇది నాతో ఇష్టము చేసి ఉండె గనుక, అంగీరసంవత్సరమే గురి గురిన గురి, ముద్దుగురి, బాలగురి, ప్రజోత్పత్తినామ సంవత్సర బ్రహ్మ బ్రహ్మము మీద, సోమసూర్యాగ్నులు, రాజాత్మ రంగేశుపాదమాన, త్రిభువనంబులెల్లా జయజయధ్వనిచేత సిద్ధాంతమెల్లా కానబడతి దెల్పితిమి. అచ్యుత అనంతరంగా, ధూర్తులమీద శ్రీరంగరాజానృపత్వము, శ్రీరంగజయదేవా, శ్రీరంగ నాథేశా, రంగనిపాదమే సాక్షి, వ్రాసిన దంతా తథ్యం, బాప్నవెంకటనాథు, కృతార్థు పూజవేడ్కతోను ఆమీద నాపేరు ఆది కేశవు డంటిని, దేవదేవోత్తమరంగా, పంచశక్తు లతో భూమండలం సాధ్యం కరిష్యే.

తూర్పునాటికి బోయిరా అంటి, గూడురు గురిజాలసందు సింధునది దాటిరాగా దాససంగులు వచ్చి పరుస మాటలాడినందువలన అయ్యేవారు కానూగారు, కానివారు పోనూబోరు, అది యెరిగి శిరసా వహించి గురిజూచిన దారభ్యం గుమ్మట మెగసిన దారభ్యం. కాసే కాయలు కాయవు. అది యెరిగి అది అంటినపనిగాదని తెలియండా, మేమైతే సూత్రచ్ఛేదన సేయ, వస్తూ ఉన్నాము. మీరు అందుకు సంశయపడవద్దు. అపకారము చేసిన వారిని నిర్వంశము చేస్తాము. పూజా హారము కొంత పుక్కిలించి ఆమీదట ఉద్భవమని చెప్పితిమి. అది నిశ్చయమో అబద్ధమో యని నేనే యనుకుంటిని. ఫలసంజ్ఞ కాబోలు లేకుంటే యీకాయలేటివి? ఇది ఉద్భవగిరి, లేకుంటే ఈ సంజ్ఞ లేటివి ? అని అంటిని కాబోలు. శ్రీవేదవేద్య విష్ణు

నిరజంన పూజమీద విరాట్టు అనగానే వటపత్రశయనుడు, వటము మఱ్ఱివృక్షము. పత్రము అనగానే ఆకు, శయనుడు అనగానే శ్రీమహావిష్ణువు, శ్రీ వీరబ్రహ్మ యోగీంద్రుడు, వీర వీరత్వము చేతను, బ్రహ్మ బ్రహ్మత్వముచేతను, దశావతారములు ఎత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండై, అంతర్భవిష్యమంతా, సాంద్రసింధువేదము చదివి, బనగానిపల్లెచేరి, కార్తీక బ౩లు దినదినముల మీద, దివ్య దేహము చేసినాము. పౌర్ణమి వరకు శుభముహూర్తము. విచిత్రవీర్యుని పుత్రుని బుట్టిస్తిమి. ఆత్మగర్భమున అర్థిమీద పిండము. నోటిలోరంగా, కలికి రూపము మహిమ కాననగ లేరు. కటకటా యికాలమెల్లా, కాణయాచిగానే నమ్మిపోయిరి. జనులు మహిని ఆదిత్యమే మహో మయం. వేదాలకెల్లా సాంద్రసింధువేదము ఆదివేదము. అంధాతు పరంధాతు అనే ఆదివాక్యమే కారణము. పక్షం పక్షం మయంమయం. పక్షమనగా శుక్లపక్షము, మయం అంటేను మంజిష్ఠ యనే మాధవభట్లు. య అంటే యజ్ఞశాలలో యాగంచేసి దివసం సర్వానకు పంచమే కారణము. పూర్వానకు పంచమె కారణము, అని ఆనతిచ్చినాము. రామ ధర్మజులకు పంచమే కారణము, సర్వము నారాయణుని మాసము, చైత్రమాసమనే మరుగు, నారాయణమాసమంటే చైత్రమాసము. కేశవమాసమంటే వైశాఖమాసము. మాధవ మాసమంటే జ్యేష్ఠమాసము. చైత్రమేషము నారాయణుని మేనల్లునిది. ఇంద్రునివాద్యాలు డోలు, నాగస్వరాలు. ఆదివిష్ణు వాద్యాలు. సన్నవీణలు రామధర్మజులబిరుదు. మూడు యోజనాల నిడువున్ను, యోజనము వెడల్పున్ను భేరి, దేవతామృగాలు గండభేరుండ చర్మాలు, సోకితే మున్నూటయాభై యోజనములు వినవచ్చును. ధవళాలు, అష్టకాలు పాడేవాండ్లు కోటానకోట్లు స్త్రీలు, పురుషులు, సార్వకాలం సామ్రాజ్య అర్పుదాలు, కాల్బలాలు, గుఱ్ఱములు, ఏనుగులు, అనంతాలు, కామధేనువు, కల్పవృక్షములు, చింతామణులు, వెంటనే వస్తూ ఉన్నవి. ఇంద్రుని ఏనుగు, ఉచ్చైశ్రవము, రంభ మొదలైన నాట్య స్త్రీలు వెంటనే వస్తూ ఉన్నారు. ఈ స్త్రీలు ఒక్క ముహూర్తముననే కట్టేరు. మహూర్తమనగా రెండు ఘడియలన్నర. ఉత్తరానకు మూడువేల మూడునూర్ల ఆమడ ఉండెనా చెంగల్వకోట చంద్రలోకమట, తూర్పున మూడువేలా మున్నూరు ఆమడ ఉండెనా, వెలియపురి, దక్షిణం మూడువేలా మున్నూరుఆమడఉండెనా, అన్ని యిస్తిమి.నాన్యోదక, సగాయత్రి అనందాశ్రమముల చేత, బ్రహ్మబీజాక్షరాలు, మంత్రోపదేశము ఇస్తిమి యిస్తిమి శాంతిం కరోమి శాంతిః.

ఈతీరున మార్కండేయునితో సంకర్షణమూర్తి అనెను. ఇంకా శంకరుడు ఆనతిచ్చిన వాక్యము. మార్కండేయునితో అన్నమాట. వీరప్పయ్య వేదాద్రి గరుడాద్రియందు తపస్సు చేయగా నేనుపోయి ఉంటిని. నాకు అనేక పూజలు చేసి ఉపచరించెను. అందుచేత ఈయనే నాకన్నా ఘనుడని అంటిని. ఈయన వేదానుద్ధరతనే వేద పరుషు డంటిని. ఏనుగు, ఎనుములు, ఎద్దులు, మేకలు, గొఱ్ఱెలు ఇవి అన్ని ఊర్జితమై యుండీని, లొటిపిటలు, గాడిదవాలు సూకరములు, కుక్కలు, నక్కలు, పులి, ఎలుగు, చీమ, దోమ, నల్లి, పేలు, పాము, తేలు ఇవి మొదలైనవి. నాశనమై పొయ్యాని. వ్యాధులు, కట్టుబోతులు, బాదీకాండ్లు, కొండేడు పిల్లి, ఎలుక కొక్కు ముంగిస నాశనమైపొయ్యేను. జూదగాండ్లు నాశనమై పొయ్యేరు. ఇది ధర్మరాజు, రాఘువుల యేలుబడి, సామర్థ్యము. సద్యోఘృతం పాయసమే యంటి. సకలమైనవారు మూడు వేళల పాయసమే భోంచేయు చుండేరు. శాంతాకారమైన స్వామి రాజ్యం ఏలే వివరము ఇది. ఇంకా దినవార్తలు రేపు ఆనతిచ్చేము. రామే రమే రమే యంతి, రమ్యమనూనాశ్రయం, కేవలం ధన్యమే యంతి ఆదివంశ సముద్భవం. ఫంచాంగం పఠతే నిత్యం. టీక పంచమికే పోతూ ఉన్నది.

సాంద్రసింధుసమం వందే, కల్పకోటిశతైరపి,
సద్యుక్తమధ్యమాత్మానో, బ్రహ్మమేకోమయోమయః
కోటిజన్మకృతంపాపం, బ్రాహ్మణోదివసాం త్యజేత్
ఆదిభార్గవమే రాజ్యం, భాద్రవీమాసపూర్ణిమా.
సదుక్తమెల్లతీరెను.
ఇందుఇందుకులం వందే, ఈ రేడుభువనత్రయం
నందిగ్రామేతు విఖ్యాతో, నందీనాం సూర్యనందినాం
సోమంసోమా, మహాపాలో, కేశవో పరితో జయం
కాశ్యపగోత్రమేమయంతు, రౌద్రసప్తక మత్సరం
కులపాదంచ కూర్మంచ కుల మేకమయోమయః
కులగోత్రవిశాలాక్షో కూర్మసింహాసనాత్మకః
శ్రీ గురవే నమః

చతుర్థాశ్వాసము

చీలంపాటి గుండాభట్ల కాలజ్ఞానము

సకలగుణ నిర్గుణ సమరస సకలలోక సర్వప్రకాశ, సంభేదన, నిరర్థక, అష్టాంగయోగ ఆనందబ్రహ్మతేజో విరాజమాన రాజశేఖర గుణాలంకారులైన సరసశేఖరు లయ్యావారి పాదారవిందములకు గురు నిత్యకుల విస్తారముచేత కాలపత్రిక - మీరైతే దాసీభూతముతోటి దాడివెడలవలెగాక ! దాచనియ్య కుండా అంటే అందుకు భూగోళం గోపాలయ్య కుయ్యారాని కూతలు కూస్తూ ఉన్నాడు గనుక అది మీరు విన్నారోలేదో ! తెలియకుండా తెలియంగానే తెల్లవార వచ్చును. తూర్పునాటికి బోయి రా అంటి. గూడూరు గురజాలసందు సింధునది దాటిరాగా దాససంగులు వచ్చి పరుసమాట లాడినందువలన అయ్యేవారు కానూగారు. కానివారు పోనూబోరు. అదియెరిగి శిరసావహించి గురిజూచిన దారభ్యం, గుమ్మట మెగసిన దారభ్యం. కాసేకాయలు కాయవు. అది యెరిగి అంటినపని గాదని తెలియుండ, మేమైతే సూత్రచ్ఛేదన సేయవస్తూ ఉన్నారము. మీరు అందుకు సంశయపడక స్వేచ్ఛా విహారంబుచేత, చింతకాయలు, కొయ్యలు కొయ్యవలె గాని చొచ్చిపోవచ్చునా అంటే అందుకు కోసూరు ఓబులయ్యగారు అన్నమాట -కంచి తెరువున క్రూరు బట్టిపోయినవారు, పుట్టినవారిని కొలిచిన దనుకా తెలిసికూసేమేక గురుతెరిగి కొమ్ముపుచ్చినకోడి గురుతెరిగి ఉండేది. అది యెరిగిన దనుకా ఎండన ఉండిన వారిని, నీడకు దీయనిదే సాక్షి, ఆసాక్షికర్తలు ఎవ్వరంటేను - అయిదు ఆరు దినాల నాటికి పుణ్యపురుషుండు వేంచేయగలవాడై యున్నాడు. వేంచేసిన దారభ్యం వెంటవచ్చిగాని ప్రాపుచూడ బోదు. అది యెరిగి కాని కాయలు కూర్ప పనిలేదు. కూర్చగానే కోవెల సందేహపడేని. అది యెరిగి వచ్చిన దనుకా, చొచ్చి మళ్ళా వచ్చినదనుకా, తెలిసి నాలుగింట నష్టముజేసి ఐదింట అంబుధిదాటి యేడింట వట్టి ఉండజూచి ఉండేది. ఈగుణాలు గలవానిగా ఆదివారము దినమే మొదలుజేసి వచ్చేవారి వెంట అంపించేది. అంపకుంటే నీవు నేర్చినవిద్య యూడేరదు. అది యెరిగి అందున్నవాణ్ణిగా ఇందుబోయిన వాణ్ణిగా జూచి ఉండేది - ఇది గాక పార్లపల్లె పాపారాజు అయ్యన్నమయ్య గారున్ను తమలో తాము పంచుకొనవలెనని పసురుపాటి రామిరెడ్డితావుకు వచ్చిరి. రాగానే రాతి పువ్వు రంకుముండలపాలై పోయెను. అది

అయినదీ కానిది తెలిసి అంపించేది అమావాస్యనాటికి శ్లో.అఘోరస్యఅఘో వాంఛా అనృతస్య సర్వనాశనం గృహ్యతాం వరదా నిత్యం గణదేవో నమోస్తు తే. అనే న్యాయము కద్దు గనక దుర్లభంబులు దోసంబులయ్యాని. దోషమైనవి సత్యకర్మచక్రుల జూచేది. చూడంగానే చీలం పాటి గుండాభట్లు దిగులుపడీని, అదియెరిగి ఉండేది.

ప్రత్యామ్నాయ మహాఘోర నర సంసేవితం తథా
అన్యాయ మదగర్వే ణాన్యాయ మాత్మ మనర్థకం.

అన్నట్లు పొడిచి పొయ్యేవారేగారి పల్లెచేరే వారు లేరు. ఓస్వామీ యీ మరుగు వాక్యంబులు మావంటి నరపశువుల కేమి తెలియగద్దు. మీవాక్యంబులు మీకే తెలిపిడి, నరాధమున కానతియ్యవలెనని అడిగిన సుజన రక్షకుం డిట్లనియె. మరియు నాలుగైదింటిలోపుల ప్రజాక్షయం చేసే కొరకు ఒక నరహరిక్షేత్రము మొదలు చేసుకొని ఉపద్రవము పుట్టవలసియున్నది. అందుకు ఐదు అంగాలుగల భస్మాకుడు గలడు. ఆ భస్మారకుడు కొంతచర్చ వస్తూ ఉన్నాడు. రెండు విడిచి నీతముతో ఉన్నాడు. ఒకడు మాయతో మాటగలిసి ఉన్నాడు. ఈలో ఒక ముహూర్తము ఉన్నది. ఆ ముహూర్తము మర్నాటికి పెండ్లికుమారునికి సగంపెండ్లి సగందుఃఖం గల్గీని. కంకణంచేత కోటికి పొయ్యాని, అది సగంలేని దినం. దినములేని వారమునాడు అందరకు తెలిసిన అవివేకుడు గలడు. - ఆయవివేకుడు దృశ్యమైనప్పటికి సాదృశ్యమయ్యాని, ముండయోసిన ముత్తైదువరాలు మురుస్తూ ఉన్నది గనుక భక్తులకు తెలియబడీని. ఏమంటివా యన మూడు నామాలుగల దాసరి ప్రబలగలడు. ఆయనే అనంతావతారుడై ఆద్యంత పుణ్యరహితుం డాయెను.

శ్లో అంగారవీరణో వాస్తు పరమ హంసవరం తథా
పారగః పారగఃపార, సువ్యక్తం, సురపూజితం.

మరియు నిక నిర్ణయము. నిష్పత్తి క్షణం అరక్షణం నిమిషకాల ఘడియ, అద్దము మీద పెసరగింజ పడినంతచాలదు. నా భక్తులైనవారెవరున్నారో రెండు గలిగినటు వంటి ఆయుధంబులు విడిచి, ఒకటి విడిచిన ముండమీదికి పయనమై యుండేది. నిరాయుధస్థులై యుండవద్దు. సకలసామ్రాజ్య సంస్థితి లయకాల ప్రణీతంబైన మహాయోగీశ్వర దివ్యచరణారవిందములు చిత్రవిచిత్రులైన చీలంపాటిగుండాభట్లు

సమకృత సముచిత సంభావంబై విన్నవించిన విన్నపపత్రం, ఇహ కాలవిలంబనకు శంబళగ్రామమునందు, కృష్ణార్జునులు ఉన్నారు. వారు ఉండేస్థలం ఓరుగంటి ఓరెంపాటి తెరువునడుమ, వస్తూ ఉండగా, వైరాగ్యులైన వాలఖిల్యాదులు వస్తూ ఉండిరి. అందుకు సంసేవితం నమస్కరించి సద్దుచేసే, దేహాలు గావు గనుక సద్దు చేయక వస్తూ ఉండిరి. అంటే అందుకు పాణెములో ఉన్న పాణెము లింగము భగ్నమైపోయినదే సాదృశ్యం. అది యేల అంటిరా యన పరమాణువులైన భక్తులు ప్రబలుచున్నారు గనుక పలు విరోధులెల్లా పారిపోయ్యేరు - అంటే అందుకు కడమల్లకాలువ కాచిభట్లు, అన్నమాట కంభం చెఱువుకు తూర్పుదిక్కున కళ్ళక్రింద రెండు గొడుగులు చెయ్యెత్తినవి మొదలు చేసి కాలసంఖ్య దెలిసినదనుకా కాదనబట్టదు. అందుకు కురుబలం అణచిన పుణ్యుడెవ్వడో పెట్టేది తెలినదనుకా పండుగది నాలుకోవెలై పోయేను. గనుక అది మొదలెరిగి అండబాయక, అంకురార్పణవేళకు వచ్చే వారెల్లా వచ్చేది. అందుకు చెన్నంసల్లె చెన్నారెడ్డి, అన్న మాట కొరకరాని కొరవిదెచ్చి, కొత్తచీర మూట గట్టి, కాళ్ళుముడిచేవేళ ఇప్పుడుగాని, మీదర్శనం ఎన్నటికి కాగల వాడవు దెలిసి, పంచలింగాల కొండ ప్రావుచేరి ఉండవలెగాక, పొగరు బట్టి పోకుండా? అది నిత్య సాయుజ్యమౌను అంటే అందుకు తాడిపర్తి తిమ్మిశెట్టి అనినమాట తిరుపతి తెఱవున తూర్పునాటికి ఉత్తరభాగ మందు ధూర్జటి ద్రోహం చేసెగనుక అందు శాల్మలి శాంకరి, శాంభవి అనే శాల్మికులు పుట్టి, చర్మచక్షులచేత సిద్ధిబొందిరి గనుక ఈలో శిరస్సులు సిద్ధిబొందీని. అంటే చచ్చిపోయిన దారభ్యంచొచ్చి మళ్ళా వచ్చిన దారభ్యం. చొరక లోతు. చూచిన దారభ్యం. చేయరాని అకృత్యాలు చేయబోకు. అందుకు శకులు అనినమాట సింహాసనానకు సిద్ధమైయున్నది. సీతాభగవతి స్థిరమైయున్నది, గనుక నిన్ను ఇది సిద్ధము చేయగలవారిచే సిద్ధించును. అది యెరిగి అరణ్యమునందు అంటి చూడవలెగాక. అంటి కొల్వరాదు గనుకు భళ్ళాపురం. భోగీశ్వరయ్య, అన్నమాట ఉమ్మటము కొరకు కేశవులంట చేసెనే కాని, కానికాయలు కొయ్యను కోసిపోగా మిగిలినవి విస్తారంగా నిలిపి నిర్ణయపరుచుకునే వారెవ్వరో ఆదివారంనాడు. ఆరోఘుడియకు ఆవలనున్న పొగలదు. పోగానే ప్రావుగతి, ప్రాణాలు బయలై పోతూ ఉన్నవి. అంటే సూర్యావలోకనము నాడు గురుతు ఎరిగి యేకాంగివలె నుండవలెను. మునుపు చెప్పిన గ్రంథకారులు వీరప్పయ్య విద్యారణ్యుల వాక్యము.

శ్లో. నందానందానయో ర్మధ్యే వీరభోగవసుంధరా.

మరుగుచేసినాడు, అది 'ఆనంద నందనయోర్మధ్యే'

అది అందరకు తెలిసెనని ఉండెగనుక ఆనందనకు నందనకు 3 ఏండ్లకు మధ్య శ్రీముఖసంవత్సరం నిలిచె గనుక శ్రీముఖమని తెలియవలెనంటేను మొగలాయి గుఱ్ఱము రామేశ్వర మంటెనా శ్రీముఖమని నిదానమాయెను. ఇది విద్యారణ్యుల నిర్ణయము. సంవత్సరం మాత్రమే వీరప్పయ్య వాక్యము. పిశంగిల సంవత్సర పిలపిలమాసమునాడు వీర బ్రహ్మము ప్రకాశితము అని వ్రాసినాడు గనుక అది పెద్దలు శ్రియో పిశంగిలః శ్రియో పిలపిలః అని తీర్చినాడు గనుక శ్రీముఖసంవత్సర శ్రావణమాసమని శ్రీకారమాదులు నిదానించినారు - రెట్టమతంవారు ఆరు నాలుగు పదహారు దినములని తీర్చినారు. ప్రభవ సంవత్సరం ఆదిగా జూచితే శ్రీముఖసంవత్సర శ్రావణ బ ౧ లు హద్దు గట్టిగనుక ఈలో శుద్ధపౌర్ణమి హద్దు అని రెట్టడు వ్రాసినాడు. శ్రీకృష్ణమాచార్యులు ఒక కాలవిడంబము వ్రాసినాడు. అదిహద్దు ఉన్నది. ఇదిగాక యెమ్మెబసవన్న పదునెనిమిది కులాలవారు ఒకబావినీళ్ళు త్రాగుదురు అన్న మాటలకు ఆవులవారి బావులు పెట్టెనని అష్టాదశ వర్ణాల వారున్ను చద్దిభత్యాలు కట్టుకపోయి త్రాగినారు. అదిగాక కొండకు తూర్పున వాదు పుట్టను. ఘోటకంబులు మ్రగ్గును. అని వ్రాసిఉంటిరి., ఆ కొండ గోలకొండ, పెనుగొండ అది తేటపడకనే ఉన్నది. అది పెద్దలు కొండ తిరుణామల అందుకు తూర్పున చెంచి అని చెప్పిరి. గనుక ఆ ప్రకారమే చెంచివద్ద కూడిన గుంపులెల్లా నిదాన మాయెను. ఈ సంవత్సర ఫాల్గుణ బ౧౦లు నాటికి నానాదిక్కులతట్టు పలుగుంపులు తేటపడవలసి ఉన్నది. మరియు నాలుగు నెలలు పదునైదు దినాలు అరాచకమై ఇంట ఇంట పల్లె పల్లె వాండ్లు దొరలై నరుకులాడి తేటపడుదురు. పక్క ఇంటివాండ్లే నరుకులాడి తేటపడుదురు. కాబట్టి అధర్మం అణగి న్యాయం ప్రకాశితం అయేంత పర్యంతం, అన్యాయమె పొంగుచూ వచ్చును. ఆవెనుక సత్యం ప్రకాశితమయ్యే పర్యంతం నష్టవస్తువులు అన్యాయ కులాలు, మతాలు, భూతకానలలో ఉండే రాతిపీసుగులు, వీటిచేత భూభారమై ఉన్నది. వీరభోజుడనే కల్క్యవతారం పల్కే పల్కులు. పరిపూర్ణవ్యక్తితో ప్రకాశితముగనుక ఈ మాయరోజులు అణగును. ఇదిగాక ఔరంగశాయి రామావతారం పిండారి మరాటిబలాలు, కపు లనబడుదురు. గోదావరి

రామేశ్వరము నందు నూరామడకు శతయోజన మనబడును. తూర్పు పడమరనీళ్ళకు షష్ఠియోజన మనబడును. కనుక ఇదె లంక యనబడును. మన వాండ్లంతా రాక్షసులనబడుదురు. శ్లో. అగ్నిహోత్రశ్చ వేదాశ్చ రాక్షసానాం గృహే గృహే దయాసత్యంచ, శౌచంచ,నాస్తితేషాం గృహే గృహే రాక్షసానాం నహినహి ఈమంటిపాము సత్యముతో నీళ్ళమీద తేలుచున్నది. దాని కొనతోక రామేశ్వరాన రాయై తేలుతూ ఉన్నది గనుక ప్రబంధచాతురేణ ఆవల లంక ఉన్నది. ఈరాయి సేతు వని లోకము భ్రమసియున్నది గాని ఆనాటి లంక యిట్టిదేను అని తెలిసేది. ఇందుకు చుట్టు అగాధజలం ఏకముగాను, అగాధజలమయితే కొనతోక లంక పట్టు ముంచగూడదాయెనా, విభీషణునివంటి సత్యపురుషు లున్నారు గనుక ఏకముగా ముంచగూడ దాయెను. అసత్యమైన కవి భావము ఖండించే నిమిత్తమే వీరభోగవసంత రాయలు కల్క్యవతార మనబడును.

శ్లో. ఏకముంజస్మృతంచైవ, ఆయురారోగ్యమేవచ
అనేకకోటి భక్తానాం, ఏకదంత ముపాస్మహే.

చ. వరలగ ఖడ్గధార, నిజబ్రాహ్మణ జన్మము లోని జన్మమున్
సురలును మెచ్చ వచ్చెదరు శూరులు మెచ్చగ రామధర్మజుల్.

క. శ్యామలవర్ణశుభావహ కోమలదీక్షాప్రభావ కోశాంతరమై
యీమహి దుష్టచ్ఛేదన కారణమనుజన్మ నెత్తి కాన్పించెదవో.

అది మరియు ప్రతివచనము పారావార పర్యంత ముఖమైన ఆనవాలు ఆనతిచ్చేము. మీకు నిశ్చయముగాను మీరు కృయుగము చేరిన రెండు దినములనాటికి పంచబ్రాహ్మణ కులంలో వీరరాహుచింపిరిగాడు, వీరు ఏడుగురు ఈ భాగవతములోని ముఖ్యులు, భాగవతులలో శ్రేష్ఠులు అని యీ మంత్రము చదివి మిమ్ముల ఆదినం నాటినుండి మీరు అదృశ్యంబౌ పర్యంతరం మీమీద చాల పరామారికె అంతః కరణ ఉంచి మీకు అన్నవస్త్రంబులు విచారించి, మిమ్ముల శ్రేష్ఠంబై, ముందరకారణం బయ్యీనని ఎఋక ఉంచితే పాపాన బోదును. కాశిలో గోహత్య, శిశుహత్య, బ్రహ్మహత్య, పాప మనుభవింతును. మంత్రం -పంచహ్రీం, బాం, హ్లీం, కం, ప్రాం, ప్రూం, హ్రేం, ప్రోం, ప్రూం, స్వహ, అని మేము చదివి మీచేత చదివించినదే గురుతు,

ఇంకొక్క దండ న్యాయవచనం ఆనతిచ్చేము. రారాజాధిరాజ, అక్షయ రాజ, బహురాజ, పంక్తికభావబర్హణ గ్రాహి, పిండాండ, మధ్యాండ, కురు పాండవాండజ, త్రైలోక్యమితాండ బర్బర వీరరాహు కృత వంగ, కంకణ బింబ బాహ్లిక అభివస్త్రాభిదేవ పాంచాల బ్రాహ్మణ జగన్నాథకృత వంగ వీరరాహు పంచబాహ్లిక, ఆనందకేశవ శివ పాంచాలకృత వంగ, జగన్నాథ కరుణానామ పాంచాలరక్షణ ఘంటాపథోన్నత, రురమాన సంయుక్త అద్భుతయుక్త భండార కందర్ప మహిమనగర కరుణద్వారా అంతర్యోగమితాన్య పంచమిదర్శన, పారావార వీర రాహు, క్రూరదర్శన నిర్మితకృవంగకం చైత్రకామితార్థ మహదహంకార క్రూరరక్షణ మాసదుర్వృక్ష బుద్బదఘంటా ఉకార షకారమాస రురుబుద్బుద అకారమాస అంతరోయం బుద్బుద, బఘంటాపథమాస, గార్గేయముని బుద్బుద, ఏకాహితబుద్బుద, ద్వాదశ సంవత్సరనిరాహార, లక్ష్మీ సంభూత బ్రాహ్మణ పూజావిధేయ రాకేందువదన, మయూర మాస కంకణరుక్షేర్యమాస, త్రిమాస, వాస కేశవనామ, నారాయణనామ, ప్రఖ్యాత రురుమాస ఉద్భవ అకార, జకార, మకార, గ్రామ ఉద్భవ రురుమాస పౌర్ణమి పారావార పంచాక్షరి, మంత్ర పరిపూర్ణ జటాజినదేవా శార్దూల చర్మాంబరా విషుసూదన నాగేశ ఉద్భవ త్రైలోక్యవిదియ, తదియారాధనత్రిమాస, విశ్వకర్మపూజా విధేయులైన స్థైర్యమాస, ఋతు పక్షమీ నాకేశవాస పరశురామా భంజన కనకగిరి పరశురామా, కనకగిరి కైలాసనిలయ పాంచాలకులోద్భవ, పరబ్రహ్మ పరశురామా, కంకణ ఈశ్వర సంవత్సర పరశురామ రాజ్య ఈశ్వరసంవత్సర వీరరాహు, రాజ్యనిర్మాణ ఈశ్వర సంవత్సర రానిపోని గ్రామోద్భవవాస, రాజాధిప్రబల మాధవనామ అఖిలాండేశ్వరీనామ శ్రీలక్ష్మీనామ ఋష్యమలరాజ్య నామ కోనామలవాస శంతనహిరణ్య నమః ఈదండ క వచనం ఎవ్వరైనగాని మంత్ర సంయుక్తులతో ధూప ధీప నైవేద్య తాంబూలాదులు సమర్పించి వినినట్టాయన ఆచంద్రస్థాయి సుఖాన వర్ధిల్లుదురు. దీనికి శాంతికి పంచ బ్రాహ్మణః శంతన యోగి వచనం, ఓం శ్రీం సదాస్థానం, ఓం శ్రీ సదాజపం, ఓం శ్రీ సదాధ్యానం, ఓం శ్రీం సదా గోవిందకీర్తనం

శ్లో. మన్నాథ శ్రీ జగన్నాథో మద్గురు శ్రీ జగద్గురు :
మ మాత్మా సర్వభూతాత్మా, తస్మై శ్రీ గురవే నమః ॥

శ్లో. బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం తత్వమస్యాదిలక్ష్యమ్
ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం సద్గురుం తన్నమామి ॥

పంచమాశ్వాసము

రాజశ్రీ ఆదికేశవ అనేపేరు మొదలుగాను, అన్ని పేర్లు ఇస్తిని. నాకన్నఘనుని జేస్తిని. శాంతాకారమైన సార్వభౌమంతం, ఆదిఆదిత్య మధ్యమాల, మేఘ మేకాను కోదండమూర్తి దేవతల సాన్నిధ్యం రామమూర్తి, వజ్రసింహాసనమూర్తి, పూర్ణ మేకో భవతి, భృగునక్షత్రదేవమూర్తి, పట్టభద్రుని చేసిన రామమూర్తి, అమౌక్తిక మౌక్తికాభరణాలు, ఆనందాశ్రమములు ఇచ్చిని. శతసహస్రాల భోజనాలలోను, మా పొత్తుల ప్రసాదం పంపబడుదురు. సకలమైన భోగాలకు నేడే మొదలు 'ఆదిదివసం, ఆదిదేవ మయోమయం' ఆదివేదానకు గురువారమే మొదలు అన్నిటికి కారణం ఆదవేణికి వచ్చేది. ముప్పియొక్కటి అయెను. మేము బ్రహ్మమేకమ్మొదలైన ఆనందాన ఉన్నారము. ఆషాఢ బఃలునాడు ప్రకాశము. రాజశ్రీరఘునాయకుల ఆనతి, బఃలు, గురువారమని ఆనతిచ్చినారు. రాజ్యమెల్లా కట్టవలెను అని మేము అంటిమి కర్మ శ్రద్ధతోను, బ్రాహ్మణుల నెల్లా రేపే నడువ మంటిమి, ఆంనదాశ్రమముల ఆనతి ధర్మకాలము వచ్చెగనుక, తామే నడచేరు. అని ఆనతిచ్చిరి. శాంతిం కరోమి శాంతిః.

సూర్యనందిననే వేరుగ డైపోయెను. కేవలము సుజ్ఞానము ఇస్తిమి. జాతిసర్వత్ర దూరశ్రవణ దూరవార్తలు ఇస్తిమి. సకల జాతిభేదాలెల్లా తెలిపితిమి. సంతోషమెల్లా రేపే కనుపించీని. కావేటి రంగని చూడవస్తిమి అనేకాలము వచ్చెను. కావేటిరంగని ఆనంద భోగాలు నేడు రేపటను తిరుణాల కట్టించేరు. ఆనందం సార్వకాలం నడుపవలెను. బ్రాహ్మణుల ఆశీర్వాదము యశస్సునకు ఆనందభోగాలు దేవేంద్రభోగం నడువవలెను. కావేరి గిరిజా తోయమెల్లా రేపే కనుపించీని. సేనాధిపతికి సర్వదా మేలు, రేపే అయ్యాని సాంద్రసింధు వేదమే కారణమై ఉన్నారము. శంబకంబ అనే శారదాప్రసన్నం, బ అంటే భీకరమైన సాహసము. దయయిన్ ధర్మమే జయం, ఓం అంటేఈశ్వరుని సామర్థ్యం గలిగి రాజ్యమేలేదే భావము. కాలాన బాకి రాబోలు, కాలం మీద తెప్పించేది కారణము, శంఖచక్రమేమయం, శంఖమున్ను చక్రమును కారణము. వేదాద్రి గరుడాద్రి రజితాద్రి హేమాద్రియే కారణము. రా

అంటే రాక్షససంహారమూర్తి, మా అంటే మాకన్నా ఘనమైన స్వామి అన్నందుకు రక్షించేస్వామి, అనఘ అంటే పాపాలన్ని నాశనముచేసే స్వామి, తాను అంటే వాక్కు శుద్ధి, వాక్కు చే నియమించేస్వామి. ఇది రామభద్రుని మహిమ, యికను మాకును పంతమే కారణము. సర్వము పంతము లోనిదే, భద్రమైన మాట మాపంతమే మాకున్నూ మీకున్నూ నేడు మొదలు. పౌర్ణమినాటికి రక్షించేము. ఇదే నిశ్చయము, పంతమే కారణము అనే వాక్యము ఆనతిచ్చేము, మేము మీకు ఇచ్చిన వరములు అన్ని ఇచ్చి రక్షిస్తే, అదే పంతము, మాఘపున్నమనాడు, రక్షించేదే పంతము. మేము ఆడితప్పనిదే పంతము. మాకు మీకు సూర్యనందవద్ద ఈశ్వరుడే సాక్షి. ఆనందాశ్రమముల గురువే సాక్షి. "జన్మ మృత్యుజరారోగ సంసారభయనాశనం" అనే వేదవాక్యమే సాక్షి. కామాతురత్వం క్రమ మేకమేకం అనేక్రమమే సాక్షి. నాన్యోదక మనే గాయత్ర్యాః పరంతపః అనేగాయత్రియే సాక్షి. పంచమి, సప్తమి, దశమి, పౌర్ణమే సాక్షి. ఆపంతమే కారణము, అది పంచజన్యమే సాక్షి పంతమే అనుదినము, ఆదికేశవుడే సాక్షి, ఆరువేలకుల మనే ఆనంద గురువే సాక్షి. నేడు మొదలుగాను, ఇంకా పంద్రెండు దినాలు ఉన్నది. పామా అనే పామరు లెల్లా నాశనమైపొయ్యేరు. బ్రహ్మయజ్ఞమైన సుజ్ఞానానకు రేపే కనుపించీని. సేనాధిపతికి మేలు అనే వార్త రేపే కనుఫించీని.

అన్నాజ వీరప్పయ్యను నమ్మితే, వీరప్పయ్య రక్షించీని, అనే మాట రేపే కనుపించీని, రామధర్మజులు అనే అమృత వచనం రేపే కనుపించీని, సాంద్ర సింధుజ్యోతిమయమైన వేదం రేపే కనుపించీని, ఏమో అయ్యవారు దైవమానాన ఏడు అనేది దివసమాయెను. రాజమార్తాండ మనే ఆది కేశవునికి బుద్ధిమార్గము దెలుప ఇన్నాళ్ళు పట్టెను. నాగుణ మనే సంవత్సర మెల్లా గుణాలు దెలుపబట్టెను. పంచాంగం పడిపోయే దివసం వచ్చే పర్యంతం ఉంటిమి. రామధర్మజుల పంతమెల్లా సప్తమినాడే ఉన్నది 'ఆదివిష్ణు మయోమయం, ఆసూర్యో రాష్ట్రమే మయం' బ్రాహ్మల కెల్లా నేడే జయం, అశాస్త్ర పర్వతో మయం. కన్నడీల కెల్లా నేడే జయం. వేదాంత శిరోమణి ఆదికులమున బుట్టి రామధర్మజుల కీర్తి నేడు మొదలుకొని ఆచంద్ర తారార్కం సార్వకాలికం నడిచీని. భీమార్జున సంవాద మనే ఆదికథ దేశాంతరం పోయిన ఆది కేశవుని కులం ఆదికులమందే మరలి మరలి, అదే మారువచ్చి,

త్రిలోక చతుర్దశభువనాలు ఏలుదురు. ఆదికేశవుని ఆనందభోగాలు ఇచ్చెను. సామ్రాజ్యభోగమంతా సాంగోపాంగమనే సంవత్సరమే యోగ మేక మైన దేవదుందుభులు మ్రోయంగాను మృష్టాన్నము భోంచేయబెట్ట వలెను. రాజభోగాలెల్లా రేపే కనుపించవలెను. పీతాంబరాలె కట్టవలెను. ఉదయమైన అయిదోఘడియకు ప్రకాశమయ్యేను. ఉదయమే స్నానముచేసి. సంధ్యవార్చి ఉంటే మేము వచ్చేము. వేదాంతశిరోమణి ఆనతి నిశ్చయముగా తెలిసేది. ఛందోబద్ధమైన కర్పూరగంధాలు పూసుకోవలెను. రామధర్మజుల దరిసెనం చేయవలెను. ధర్మమెల్లా రేపే కనుపించవలెను. కామాక్షి అనే కారణమెల్లా రేపే కనుపించీని. అరవ భూమికి మళయాళం అంతా కట్టవలెను. సంతోషమెల్లా రేపే కనుపించీని. యామినీ కన్యక కామితఫలం, కామకామాన్య మేకం, హోమం హోమంహోమాంధ్ర మేకం, అగణితఫలదం, సోమసూర్యప్రకాశం కామం కామార్థ మేకం, గ్రహణ సహితం, కోటి సూర్య ప్రకాశం, సద్యోమాన్య మేకం, రామరామాత్మమేకం కామోధర్మజ, మేకమేకఫలదం, ధర్మ మేకం సహాయం నేడే, ఆరోఘడియ ప్రకాశం, ధర్మధర్మ అనే ధణధణ అనేయోగ ప్రకాశమవుతూ ఉన్నారము. కామాక్షి కరుణాశ్రితము :ేతను, కామేధర్మసమ్మతులమీద పదకొండవనాటి అవతారముల మీద ఆత్మాత్మపుత్రు, ఆర్తి ఆత్ముల మీద అద్వైతముల మీద ఆర్తిమేర యాతపస్సు అంతా నాకుమారునికి ఇప్పిస్తిమి. ఈ సందిముందర ఆర్తిమీద దివ్య దేహము ఇస్తిమి. పాయని సంతోష సామ సోములు మెరయ ఈ రాజ్యముల మీద ఈ దివసమున నిర్మనుష్యంబున ధూళిచేసి మహాయోగమైన సన్యాసివేషంబుచేత చాలగా ఉద్భవిల్లి జన్మస్థానసంబు, శుద్ధ ౮ లు, శుద్ధ ౯ లు, శుద్ధ ౧౦ లు, శుద్ధ ౧౨ లు, శుద్ధ ౧౩ లు, శుద్ధ ౧౪ లు వరకు టికానా చేరి పదులుమూడు పరువులు రెండింటిమీద ప్రకాశ ప్రతిజ్ఞ సాంద్రవేదమే జయం, సర్వాంకుశప్రతిజ్ఞ, ఇది సత్యం ఇది పూర్ణం, ఇది బ్రహ్మసంజ్ఞ, ఈ గ్రంథసారము పానము చేస్తే అమృతపానం కద అని, ఆనందగురువులు చెప్పిరి, ఇది సిద్ధము, సురధేను సురపూజ, సురభి, సురభుల మీద సూర్య నందీశ్వరుని సన్నిధియందు పద్భ్యాం, శూద్రులు నాశనమైపోయిరి. శ్రీ గురవే నమః

ఎంతలేదని చూడవద్దు. కస్తూరి రంగడు కట్టడి చేసేను, సోయని సాష్టాంగ దండంబుబెట్టిన కోయని ఆనందమిచ్చును. పాయనిపాదంబు పట్టినంతలో తనకాంతి

ఆయువంతయు నిచ్చు నాభోగభాగ్య మంతా ఇస్తిని. ఈ వరములు నా పుత్రుకేశవునికే ఇస్తి. దుర్జనులనెల్లా ధూళిధూళిగా మొత్తి దుర్గమార్గంబున నాశనమున సదాశివపూజఫలం. మీరు సూర్యునిమీద మిథునపూజలమీద మిథునమిథున మహేష్టమంత్రంబుమీద కద్దు కద్దు అనిపించి, కావేటి మహిమచే బ్రహ్మకల్పాలు ౭౭౭ అగునేటి విజయాభ్యుదయ శా.శ. ౧౬౭౭ అగునేటి జీవాత్మజీవేశు, శ్రీదేవదేవేశు, బంగారుపావడలు, భద్రభద్రము మీద వీరభూముల మీద విజయమునకు ముద్దుపుత్రుని ఆర్తిఆర్తుల మీద ఆదిధర్మజాపుత్రు ఆర్తిమీద ఆపై వినాయక, నందివద్ద పెండ్లిండ్లు చేయించి పెండ్లాముతోగూడి ఆర్తిమీద జోజో నాపుత్ర, జోజోసర్వేశ, సన్యాసివేషంబు, సర్వంబు మితివెళ్ళి మాంవేద, అర్థ సంపాదనములను పాశుపతాస్త్రంబు పరాశరునివిల్లు హమ్మీరు తాయతు చేతగట్టి ౧౧౭౫ గురువులు, అంబబీజశక్తిచేసి, భద్రాత్మ భద్రబాణముల ఆభూమినెత్తురు వడసి పారి, అరవపిల్లలు, లేక నాశనమంది భూభారమంతయు నాశనంబున బొందె ఉద్భవంబుల మీద ఆర్తిమెరయ పద్భ్యాం శూద్రుల నిర్మూలంచేసే, ఓం నమో నారాయణాయ మంత్రంబు చతుర్దశ భువన భూభాగమున ఈలోకముల జగతి శత్రువులను నాశనంచేసి మరియు మిగుల పదో అవతారంబు. రామరామాత్మ రామావతారంబు, ఉద్భవము అనాది బ్రహ్మవచనార్థములను బహిర్ముఖముల మీద బహువచనంబున మూర్తి మహిమచే కల్లకలియుగముపాలు దిగిపోయేను. తురకలు, తుచ్ఛులు, మిత్రభేదవాదులు, స్వామిద్రోహులు, వీరసింహుని ద్రోహులు, నిర్వంశమై పొయ్యేరు. కావేటిరంగని పాదమే సాక్షి. ఈ వ్రాసినదంతా యథార్థము. వీరధర్మజుని కాలమునకు దుర్జనదుష్ట ద్రోహులు నాశనమై పోతూ ఉన్నారు. భూభారమైన దుష్టద్రోహులు నాశనమై పొయ్యేరు. కలికావతారమున నా మహిమ ఈ ప్రొద్దే కనిపించును. సదోపవాసము నేడే కనుపించేము. శీఘ్రశీఘ్రమనే పంచదార పాలుకలిసినట్టే ఉన్నది. ఈ ప్రొద్దు వాలాయము సంతోషము ఇస్తూ ఉన్నారము సద్యోఘృతము అనే సంతోషము ఇస్తూ ఉన్నారము, ఇపుడే కలిదోషము, నిర్వంశమై పోయేను. శబ్దబ్రహ్మమనే పరబ్రహ్మము ఇప్పుడే కనుపించేను. సాక్షాత్తు నా పుత్రుని సద్గుణాలమీద, ముక్కంటి మహిమలు ఆప్తిమీద, సాక్షాత్తు నా స్వరూపముమీద, లక్ష్మి తేజంబు మీద, సూర్యచంద్రుల ఆదిరూపంబుమీద, జ్ఞానజ్ఞానామృతము

సాక్షాత్కారమున నాసర్వంకషప్రజ్ఞమీద జయజయధ్వనిచేత, దేవతలు కొనియాడంగ, కారణమెల్లా కుమారునికి చతుర్దశభువనాలు ఏలేది దత్తాత్రేయులే. ఆనందగురువుల, సప్తసాగరములు, సప్తద్వీపాలు, చతుర్దశభువనాలు, అని నాభూమిలో పూర్వార్జితమైన జాహ్నవీగర్భములో నుండే తపస్సే సాక్షిగాను - ఇన్నాళ్ళకున్న నాదంవలె వ్రాయించినవారు ఈ వరము, ఈవరము, ఈక్షణమే ఇస్తిమి. అంబచంటపుట్టిన అమృతమే సాక్షి ఈ కుమారుని జన్మంబుల మీద సర్వాంగపర్యాయము, సదోపవాసమున పుట్టిన పుత్రుని మీద. ఋషిమార్గములను ఉద్యానవనములో ఉన్న ఉత్తమాశ్వములను ఆత్మలోనున్న ఆదివేదమే సాక్షి. గురు మూర్తి వేదాంత మెల్లా వివరించినదే సాక్షి. సన్యాసివేషంబు సరిపోయె చతుర్దశి వెళ్ళినమీద మరియు నాదబ్రహ్మము నాకుమారుని చేసి, నాయాత్మపుత్రు గనుక ఇస్తిమి రామాత్మ రామభోగంబులు ఇస్తిమి. నుకుమారు బుట్టినదినము ఆరభ్యమున ఉగ్రముగ్రమీదను కలహం మీదను కత్తికొర్కై పడిరి. నిర్మోహముల మీదను నిమిషములను ద్రోహుల ఇండ్లలోను నిమిషమున పడగఅచి, ఆకందనూరి రాజునగరిలో హస్తకములమీద అజ్ఞవడయు, తత్ఫలంబు వారకాంతలయిండ్లు ఆమీద తనపడకయిల్లుగాలి శార్దూల నాగంబు సందు సందులమీద ఆధర్మదేవత శ్రీరంగా జంఘజానువులందు రంగా వీరధర్మంబు ఇచ్చిన వీరకృపాంతరంగా శ్రీరంగా అజమూర్తి శ్రీరంగా ఆదివరుని పేరు, నీపేరుకీర్తియు, వీరధర్మజావిలువ శ్రీరంగా రాష్ట్రములలోనెల్లా నాపేరు నా పుత్రుని కొసంగిన శ్రీరంగా ఆదినామము నాపేరు విష్ణుకల్పము, శ్రీరంగా అస్య శ్రీవీరధర్మజ, జపే వినియోగః

భూదేవి ఆకాశవాణి అమర సోమ, సూర్య ఈ జగన్నాథు, ఈజగత్రయమెల్లా నా కుమారుని కీర్తియిస్తిని. మనస్సులో శం కలరంగా వర్ణబ్రహ్మము మీద రంగా జగదేకనాథా, సర్వేశచక్రి పరమాత్మ సర్వేశా రాజేంద్రరంగని మహిమం, లక్ష్మీకళత్ర కారుణ్యము మీద దినదినము కనుపిస్తిమి. సత్యం సత్యం అనే సంతోషము. దిన దినము కనుపిస్తిమి. మహిమ మహత్వము శ్రీరంగా జేజే కొమార శ్రీవీరాత్మ జేజే ధర్మజయపుత్ర జయజయ కస్తూరి రంగా ఈ రంగని మహిమ తెలయంగలేరు. ధర్మజుని పుట్టుబడి తెలియలేరు. ఎరుగరాదు. కారణ మెవ్వరు కానంగ లేదు. తూర్పున గురుమకర మందు శీఘ్రశీఘ్రములమీద పుత్రునికి శీఘ్రశీఘ్రసంభ్రమస్తు

ఐశ్వర్యమస్తు ఆరోగ్యమస్తు అపకారం చేసిన వారిని నిర్మూలం చేస్తాము. ఎవరు ఎవరు నమ్మియున్నారో వారిని రక్షింతుము. జంబూద్వీపములో ఆయుధస్థల నిర్వంశము చేస్తూ ఉన్నాము. రాక్షసులు శూద్రులు, మున్నూట బలిజలు, కారాకు దుల్లినట్లు కాననంబు వలెనే వీరధర్మజు శాపంబు మీద పోదురు. ఇది క్షత్రియుల కెల్లా నేడేమతియు ఆడనే తోడనే ఆదినము మీద రాజాధిరాజులు రామానుజ కూటమున పంక్తి అపూర్వధర్మముమీద నారాహువులు ఆదిమధ్యములకు శ్యామ వర్ణమునకు ధర్మరాజాత్మదేవు అజాత్మ సర్వేశు ఆజాహ్నవీపుత్రు హరిమాత్రక రూపు కుమార వీరధర్మంబు హస్త మహిమలమీద ఘనత మెరసి కావేటి రంగప్పకట్టడిచేసెను. అమీదవార్త దిక్కు దిక్కులవచ్చు జీర్ణ దేహము హేమవర్ణము దివ్యదేహము నిచ్చె. సర్వసంభ్రమములను ఇచ్చె. వాకుడాకులచేత వన్నె యిచ్చె. చామరాందోళి కలచే చక్రాంకితములమీద సర్వాత్మ నామంబుసాక్షి. సాక్షులమీద ఏ కుమారుని మహిమ ఇటువంటి మహిమచే ఆచంద్రసూర్యకాంతులు వెలుగంగ రాజనేవార్త పట్టాభిషేకంబు పరమపున్నము మీద అబ్ద అబ్దము మీద ఆర్తిమెరయ ఏవేదమైన ఎత్తి చదువ కావేటి కస్తూరి రంగా నా కొడుకు వీరధర్మజు ధర్మమే వివరము. మనము వెళ్ళిన మీద వనము పక్షి వచ్చిన జన్మస్థానము. వృక్షమాయావరణము మీదపానము చేసి ఆదిభవభోగ మైన మంత్రంబు బ్రాహ్మణులకు చెప్పినవారు విశ్వకర్మవంశా చారకులైన వారు, పాంచానన కులం చేరేరు. బంధువు లెడబాసిన నక్షత్రము మాసిన ఒప్పి తాన మల్లికార్జునుని గుళ్ళో పొగమంటలు ఎగసీని, పాపాలన్నీ పరిహరించి పకపకనవ్వీని, పాలుట్లరంగ నాయకులు పసిబాలురతో మాట్లాడిపోయీని. మాలేటి వద్ద మద్దులేటివద్ద పర్యావర్తనం చేసీని, పర్వతభైరవుడు మహిష్టి మంత్రంబు మాటి మాటికిని చదివీని, మా విశ్వకర్మయు వాలాయము చదివీని. సద్యోఘృతం పాయసం తిని పాలునేయి ఫలహారం చేసీని. పంచాక్షరి మంత్రము ప్రణవమంత్రము పాశుపతాస్త్రము బహుదొడ్డ బహుసామర్థ్యములు మాని సదోపవాసము విడిచెను. సకలం విడుచును. ఈయేకమేకముమీద ఫాలాక్షుడైయున్న పావనంబు, విష్ణు నామము మీద విష్ణు హృదయు మీద మధురం పరదేవం వరవీరం విశ్రుత విహారం విబుధగణసేవ్యం, శ్రీరామా నిన్ను నెరుంగనివాని వద్దకు రావుగా రమ్మంటిని. అయ్యయో రావద్దంటినా? నీకు అది భావ్యముకాదని అంటి. రంగేశు రంగని

మహిమ. మనము వెళ్ళేది ఉదయసోమముమీద ఉద్దండ వీరవిజయమునకు. రాజ్యముల వారునన్నే కొలిచేరు. అన్నినామాలు నా కుమారునికేయిస్తి. నేను ఉత్తరమునుంచి ఉద్భవము. పండ్రెండేండ్లు అజ్ఞాతవాసంబు చేసి, అటుమీద సదోపవాసమున చాలా స్రుక్కి జీర్ణదేహము మీద దివ్యదేహమెత్తి, అటు తర్వాత నేను పది సంవత్సరములు, మూడు మాసాలు పది దివసాలు, పంచక మొకటింటిమీద మరుగు కొండలు మూడుదాటి సూర్యమండల వృషభనందిమీద శ్రీరాములు వస్తూ ఉన్నాడనెను. కావేటి రంగప్పచే దారిద్ర్యనాశనం చేసెను. ఈ ప్రొద్దు ఆ విఘ్నదేవుని మహిమ కుటుంబము కావేటిరంగప్పకైలాసం నుంచి వస్తిమి, ౨౪ ఏండ్లు ఉంటిమి. ౨౫ యేట మావద్దకి వచ్చును. సన్యాసివేషంబు సంతోషముల మీద, సంతోషము ఇస్తిమి, ఆ పురుషోత్తముని మహిమలు అంతంతయు ఆదిశేషుని భోగభాగ్యము మీద, సాక్షాత్తు రామధర్మజమూర్తి ఉద్భవము, సర్వాత్మ సర్వేశు, సర్వనాటకధారి, కల్లకలియుగము పాలుడిగి పోయెను. సిద్ధాంత శిల్పము సిద్ధము మీద ప్రజోత్పత్తి శిలం బ్రహ్మము నను కేశవాత్మకపుత్ర అధినాథ మీదేవత్వంబు విక్రమంబున, ఆదేవ మార్గశిరం ఇప్పుడు ప్రసన్నమాయెను. చైత్ర బ 3 లయందు శ్రావణమాసం అని అనతియిచ్చి యుంటిమి. రామధర్మజుల ప్రకారం బనగానిపల్లె సోమ సంభ్రమములు, ఘనత మెరయ శ్రీ కావేటిరంగడి ఘనత మెరయె, అజ్ఞాత అపరాధ దండనలమీద క్షీరపాయసముల మీద నడిచే ఆది పుత్రుని కొడుకును, ఆ వరంబిచ్చియు, సర్వదా యిగంధము మహిమలోను సుకుమారవీర ధర్మజు మహిమ. ఉద్దండ వీరసుతుని మహిమలు, సంతోషంబు సాక్షి. సాక్షుల మీద రామమూర్తి మహిమ. జోజో విష్ణుకుమారా కేశవాత్మా జోజో విష్ణు నిరంజన రంగా, రంగమున రామభోగము మీద ఉడుగరలసొమ్ము తగను ఇచ్చె గనుక తెలిపేది, సార్వభౌముల సార్వకాలమున్ను సర్వమున్ను ఎలాగైనా సర్వ సముడుగా తెలిసేది, ఘనము దేవదేవంబు మీద ఉడుగరలసొమ్ము తగను ఇచ్చెను గనుక తెలిసేది. (సార్వభౌముల సార్వకాలమును సర్వమున్ను యెలాగయినా సర్వసముడుగా తెలిసేది) సంశయము లేదని చెప్పినాడు. సంతోషములమీద ఘనతమెరసి శాంతోదంత గుణాతిరేకం గలవారమపుడు ఉపాయ శుభాశుభంబుల మీద అక్కడ ధూర్జటి గనుక మరియు సుకుమారదివ్య దేహంబు మీద, శ్రీరామ మంత్రంబు

రామభద్రము మీద ఆదివారము పట్టము గట్టెను. హనుమంతుండు ఆవీరిగానిని పట్టుక తెప్పించేది, అబ్దతదియమీద, ఆగ్రహించి మూడుకోట్లున్ను ముప్పైవేలున్ను, మున్నూట యెనిమిది ద్రవ్యంబు దీసేము. దేవాధిదేవహరీ విశ్వదేవా, దేవేంద్రపూజితా, దేవదేవ, ఇది శ్రీవీరయోగీంద్రపారమస్య శ్రీమహాఆదివిష్ణు ఆదినారాయణమూర్తి అనగానే శ్రీవీర బ్రహ్మయోగీంద్రుడు, వీరవీరత్వముచేతను, దశావతారములు ఎత్తి మరిన్ని దేవతా సార్వభౌముండైన-రామావతారమెత్తి ఆనందాశ్రమములకు శిష్యుండనై అంతర్భవిష్యమంతా సాంద్రసింధువేదమే చదివి బనగానిపల్లెచేరి దత్తాత్రేయులకు శిష్యుడనై ఆ పిమ్మట తాను ఉద్భవకాలం అయిన వెనుక తాను నిలిపెననిచెప్పి, వెంకటాద్రిభట్లది అగ్రహారం అని అంబీజ మంత్రములతో చెప్పినాను. శ్రీగురవే నమః అది శాంతోదంతమైనది గనుక దారిద్ర్య హతం చేసె గనుక త్రివిక్రముడు అనిపేరు అనెను, పార్వతినాథుండైన పంచాక్షరి నా కుమారుని సూర్య సమానులుంగా చూచేది. ఆచంద్రతారార్కస్థాయులై వర్ధిల్లును. కామాక్షి అనే కన్నడ కులమును నామీదనున్న విశ్వాసం నా కుమారునిమీద నుండవలెను. వాడె నాకుచెలికాడు. ప్రాంతమందు పాషాణ విగ్రహం చేసి నిలిపెను. అటు తర్వాత పూజచేస్తూ తనరూపు తాను గైకొనెను. శాలివాహవశన శకవర్షంబులు ౧౬౭౭ అగునేటి అనురాధ ఐక్యం, పౌర్ణమి చంద్రునివంటివాడు. ఇది అతిసూక్ష్మమైనది. అది వాక్యము మహాదేవునికన్నా ఘనుడనే వాక్యము. మాకు తండ్రి మీకు తాత, తప్పితేను భౌమభేమాగ్నిశిఖాగ్ని కీలలలో వేదమెల్లా అగ్ని వేసెను. నందికేశ్వరుని తీసివేసెను. పదకొండో రుద్రుండనగా నేను. ఆరువేల కులంలో ఉన్న దుష్టులనెల్లా ఖండించేము. నామోద్ధారణ చేసేము. కల్కికర్కాటకమందున్ను మఘ సింహమందున్న ఆనందా శ్రమముల ఉద్భవము, త్రేతాయుగ సపరికరము మీదను శ్రీ మన్మహావిష్ణు శృంగారములమీదను ఆత్మ సంతోషము ఇస్తిమి. శ్రీలక్ష్మి నృసింహ రాజ్య సంపద అంతా ఇత్తుము. జాజ్వల్య సింహాసన మంతా ఇత్తుము. అక్షర జాజ్వల్యజయ మిచ్చు, క్షత్రియ నృసింహజయమిచ్చు దేవదేవము మీద సంశయము లేదని చెప్పినాను. ఆ పౌర్ణమి మీద అంగారక భోగంబులు మెరయ వినయ వినయము మీద వీర ధర్మజుకీర్తి ఘనతమెరసి దొడ్డ దొడ్డ దొరలు పెల్లు అణచినమీద గుత్తి సీమను ఏకమునను దుమ్ము దుమ్ముగ మొత్తి ధర్మజుపుత్రుని ఆది ఆదులమీద ఆదివారమునాడు పట్నము

గట్టేది. ఆషాఢ బ౩లనాడు వాలా యము, వస్తూ ఉన్నారు, రామరామ ధర్మజుల మాటనమ్మి యుండేది. కామితార్థములెల్లా నాడే యిచ్చేది. చేపట్టినందుకు అనంతాలైన వరాలు, అన్ని ఇచ్చి రక్షంచేము - శాంతింకరోమి శాంతిం.

పదకొండు పండ్రెండు అనే మాంధాత అనే వాక్యము ఆనతిచ్చేము. ఆదిత్య అనే సూర్య ఇష్టినాడు సేనాధిపతికే మంచివార్త ఇక నాలుగు ఘడియల కొచ్చిని. అది యెటువంటి వార్త అంటేను వీరధర్మజు రావుల ఉద్భవము. సూర్యనందిననే ఉద్భవము అయ్యేము అని లోకమంతా అనుకునేరు, రామ రామం అనే రాజ్య మెల్లా వారే యేలేరు. నందీశ్వరుని సముఖాననే, సంభ్రమ మయ్యాని. అని అనుకునేరు కద్దో లేదో అనే సందేహమునకు ఒక నిశ్చయమైన మాట అనతిచ్చేము. ఆన మీరిరి. ఆన తప్పిరి. అనే సందేహము లేకుండా బ్రహ్మభేద్యమైన ఒకమాట. చెంగల్వకోటలోనున్న బ్రాహ్మల కెల్లా కర్త గోవింద దీక్షితులు. బిడ్డపెండ్లి, ఆషాఢశుద్ధ౧౩లు నాడు వృభలగ్నమందు అయ్యాని అనేమాట నిశ్చయముగా నుండ తెలిసేది. ఇది నమ్మిక అయినమాట. నేడు రేపు అనే సందేహము లేదు. "మృత్యుంజయాయ రుద్రాయ, నీలకంఠాయ సంభవే" ఆదికులమందునున్న ఆనందాశ్రమముల పాదమే సాక్షి ఇంకా ఒకపుట్టరాని మాట ఆనతిచ్చేము. కందుకూరు, సిద్ధరౌతుగాణ్ణి తాటికొర్తిన వేసేది. రాజ్యములో దుష్టులనెల్లా నిర్మూలముగా కొట్టేది, బనగానిపల్లె వాండ్లను రంపాన మూడేసి వ్రయ్యలుగా గోసేది. జయంజయం అని యెదురుగా వచ్చినవారిని రామధర్మజులు ఆనపెట్టి, నమ్మిక ఉంచి రక్షించేది, బాణాలబసువసుతు, నూట యిరవై అయిదువేలు తప్పుబతికి మాతో సాయుజ్యాన ఉండ కట్టడి చేసేది. బ్రహ్మాదులెల్లా దీవించేరు. జారు వాక్యాలు ఆడినవరెల్లా నాశనమై పొయ్యేరు. యశోదాదేవికి కీడు దలచినవారెల్లా నాశనమై పొయ్యేరు. కమ్మజాజుల పాన్పు రేపే కలిగిని. ఇదేవీరప్పయ్య జగత్తెల్లా రక్షించీని, అని అనుకునేరు.

శాంతింకరోమి శాంతిః.
ఉదయము కాక మునుపే ప్రకాశమయ్యేము.
దర్మరాజు వచ్చెనని అందరు ప్రకాశమయ్యేరు.
కడమ రాజ్యములెల్లా రేపే యేలేరు. నాంది

నాంది అనే సూర్యనందినే ప్రకాశమయ్యేము. పౌర్ణమాసమాయెను, మాం శం, మాం శం, మహః

శమే సర్వతోమహే మహే, ఏకోమయేవ
రామంరామం, రామ, మేకోమయేవ,
రాజ్యం, రాజ్య మేకోమయేవ
దూష్యం, దూష్యం దూష్యమే నాశయేవ
దర్మం, ధర్మం ధర్మమే వర్ధయేవ
బ్రాహ్యం బ్రాహ్యం, బ్రాహ్మ మేకోవయేవ.
త్రైలోక్యమేకమే రాజ్యం, రామధర్మజ మేమయం.

సాంద్రసింధువేద మంతా ఉపదేశంగా ఇస్తిమి. త్రిశూల డమరుక శంఖ చక్రములు ఇప్పిస్తిమి. సర్వం ఏక మనేపద్దు కేశవ వాసుదేవ ప్రద్యుమ్న అనిరుద్ధ అనే నామాలు ఇప్పిస్తిమి. అరువేలకులంలో నాల్గువేల మనుష్యకన్యల ఇప్పిస్తిమి. దేవతాస్త్రీలు పదహారువేలు ఇప్పిస్తిమి. సార్వకాలం ఆపరమ ఆయుస్సు ఇప్పిస్తిమి. ఆదిలక్ష్మికి గల అనంతాయువు ఇప్పిస్తిమి. భద్రమైన వరాలు అన్ని ఇప్పిస్తిమి. ఈశ్వరుని కార్ముకమనే విల్లు పాశుపతాస్త్రం, అక్షయతూణీరాలు ఇప్పిస్తిమి నారాయణాస్త్రం బ్రహ్మాస్త్రం, ఆనందాశ్రమములచేత అతిసూక్ష్మ, అనంత ఆత్మోపమపఅప్రోపకరణాలు ఇప్పిస్తిమి. ఛంద మేకమనే దోర్దండం బహుపరాక్రమములు ఆనందాశ్రమముల చేత ఇప్పిస్తిమి. ఆనందాశ్రమములచేత శరణు ఆదివేదవ్యమాన మైన తేజస్సు ఇప్పిస్తిమి. ఇకనుసర్వం ఇందులోదే. ఇది సాంగోపాంగమైన అతిసూక్ష్మమైన, అతిరహస్యమైన పదవాక్యము. పంతానికెల్లా ఇదే కారణము. ఛందమేకమనే దోర్దండపరాక్రమాలు ఇప్పిస్తిమి. సాంద్ర సింధువేదమే ఇప్పిస్తిమి. ఇది నేటి దినము నడిచేది. ఇందుకు అప్రతిలేదు., ఇందుకు ఆదినారాయణ శంకరులే సాక్షి. ఇది నమ్మకమైన శివరూపము. భూకాంతసాక్షి. ఆదికేశవమే సాక్షి. ఆదివిష్ణు సమన్వితం ఆదివేదమయే దేవం. ఆది ఆనందమే మయం ఆనందగురుభ్యో నమః

పదునాలుగు రాజ్యాలు ఏలేము. పదకొండు ఏండ్లు పద్దెనిమిది అక్షౌహిణులు మడిసీని, పంతమెల్లా ఈడేరి ముప్పైమూడు ఆయెను. సాంద్రమేకోమయమైన ఆనందాన ఉన్నాము. శాంతిం కరోమి శాంతిః.

లక్షతొంబైవేల యాదవులు మడసినట్లు తురకలు రాక్షసులు మడసేరు. మళయాళాన మగవాండ్లునాశనమై పొయ్యేరు. ఆడవారు జయాన ఉందురు. రక్షాక్షి సంవత్సర మాఘమాసం ఆరభ్యం. ఆనంద సంవత్సర ఫాల్గుణబ౹౦ లు బ౹లు సంక్రాంతి నవమి, మంగళ వారము, దినవారమాసాంతకం జాహ్నవి గంగాపుత్రుని కౌగిటిచేర్చి. దేవతాకన్యల పెండ్లి చేసి చరించెను. సాంగోపాంగ మనే ఆదివేదానకు ఆనందగురువే కర్త. జయ జయ సిద్ధాంత శిరోమణి ఆదికులవిస్రారక వీరయోగి దేవమానవనాథా వెంకటేశా జయం జయం దేవవీర యోగి ఆనతిస్తూ ఉన్నారము. బ్రహ్మాదిదేవతలతోను, ఆనందాశ్రమములు, ఆదిమూర్తి ఆయనవలన మేమః వింటిమి. ఆశాస్త్రవివరముగా మీకు అనతిస్తూ ఉన్నారము. వెంకటనాథుని ఆడిపాడేరు, అన్నమయమైన కారణ మెల్లాయిప్రొద్దు ఆనతిస్తిమి. శాంతింకరోమి శాంతిః

రామధర్మజ సంవాదమయ మనిత్యపి నిగమో భవతి.
శార్దూలసామర్థ్య మపి నిగమో భవతి.
కారుణ్యమయ కాంతి మనిత్య నిగమో భవతి. శాంతిం కరోమి శాంతిః

ఏడు సముద్రాలు నాకుక్షిలోనే ఉన్నవి, రామమనే దివ్య మంత్రం నాకుక్షిలోనే ఉన్నది, నాకునీకుభేదము లేదు. చిద్రూపం చిత్కళంచైవ. అందరిలో సమమందు గనుక, నాకు చెడ్డచేసేవాడు గనుక, ఇందుకు ఊరికె ఉండమని బ్రహ్మకు బుద్ధి ఆనతి యిచ్చెను. అన్నాజికి వీరప్పయ్యకు పనియేది అని అడిగెను, అన్నాజి, నీకు అనుమతైతే నా కుమారుండు గనుక వీరప్పయ్య అన్నాజయ్య కుమారుండు నాతో ఆడితప్పవద్దు, తెలియ చెప్పుమనెను. వీరప్పయ్య మీద లోకాలకెల్లా యేలేటందుకు కర్త. అన్నాజికి తన కుమార్తె నిచ్చి అందుకు మహాదేశ రాజ్యమెల్లా ఇచ్చినాడు. సర్వతోయేకమేకమైన చతుర్దశభువనాలు ఇచ్చినాడు. గాగిగూగే అనే బ్రహ్మాస్త్రం, అంతా ఇచ్చినాడు. దేవతలలోకెల్లా, ఘనమైన పద్దు ఇచ్చినాడు. ఈ లేఖ యీతీరున తెలుసుకునేది. ఇంక సర్వదిగ్విజయమనే వాక్యానకు ఆనతిచ్చేము. సర్వం భయేహంతి, సర్వాంశు సర్వమేమయం. ఆది వెంకటపుత్ర, ఆదిసూర్యసమన్విత, లోకాలనకెల్ల సూర్యుండు ఒక్కడే. నాకుమారుండు లోకమెల్లా యేలేవాడు ఒక్కడే అనే అర్థం అనుకునేరు గనుక ఆనతిచ్చినారము. వీరయోగి మహిమ, బ్రంగిబ్రంగి

అనే బభ్రబభ్రఅనే ఆనందాన వచ్చేము. కావేటి రంగని మనస్సులో అక్షరాలు, సద్యోధర్మమనే శాంతము పూర్వభాద్ర నక్షత్ర మందు పుట్టిన విజయదైవమైన వీరనారాయణస్వామి సర్వాత్మ కుండైన విజయనగరాన ఉండిన విరూపాక్ష వీరేశ్వరుని మహిమ కాలనేమియను పేరుగల పుష్పకము మీద నెక్కి ఆనంద భోగంబు మీద వింజామరలు, ముత్యపుసరములు ఆర్తి విగుణంబుల ఆర్తి తోను ఆత్మ ఆత్మపుత్రుండు, ఆర్తి ఆనందనమున మద్భోగమహిమ, సంభ్రముమీద కెరటముల మీద క్రీతమణులమీద మహాదేవభాషికము నొసలియందు. చౌకట్ల ముత్యపుసరులు ఆదిశేషుని శిరస్సున మణులు కంఠమాలలు. ఆదివిష్ణుమణులు ఆదినారాయణ వక్షము, ఇదే మేలు కొలుకట్లు ముద్దుటుంగరములు నా మహాముద్రలు కాలిపెండేరం అర్కకాంతిసమమే, సందేహము లేదు. రేపు పున్నమ మహిమచే అబ్దకలి దోషాలనెల్లా యీవేళ పున్నమవరకు అంబీజమహిమచే సప్తాశ్వభాస్కరుడు సాక్షిగాను సూర్య నందీశ్వరుని సన్నిధానమందు అద్వైత, అగమ్య, ఆత్మలను సంకీర్తనముల మీద శాంతములచే విష్ణు విజయంబుల మీద వివరమునను కావేటిరంగ జయదేవా, అంబీజదేవా బ్రహ్మచరితా ఓ రాజరాజాత్మా! ఓరాజ ధర్మాత్మా, నాదాత్మదేవా! నారాయణ పల్లవి, సన్యాని వేషంబు సంతోషంబులు మాన్పె, ఆ మహాదివ్యదేహము ఇచ్చె గుత్తిపెనుగొండలను బెబ్బులులు చొచ్చును. ఆ మార్గముల మీద నడిచే మరియు సర్వదేవత్వంబు సర్వంబు ఇచ్చె. ఉద్దండ వీరవిజయము ఇచ్చె. జ్యేష్ఠమాలలమీద జయజయంబులు ఇచ్చె మీనములో వేళవిజయంబులు మెరసి ఆదియేండ్లు 3 నెలలు 3 బ్రహ్మకల్పాలు 3 ఆరుతొమ్మిది అంటే ఒక విష్ణుకల్పము ఆయువు అంతా ఇస్తిమి. ఇంద్రుమ్నేమయ మనే వీరయోగి ఆయువు సురేశుండనే ఇంద్రపట్నము ఇస్తిమి. సేనాధిపతిమహిమ ఫాల్గున బ౧౩ లనాడు ఉదయాననే దివ్యదేహము ధరియించె. శ్వేతాశ్వవాహనంబెక్కి అజాత ఆదిగరువు ఏవేళ నాలుగువేల యేండ్లు, అరవై, వారాత్మవారేశు వాక్కు వాక్కులమీద భూభారమంతయు నాశనము, ఈ ప్రొద్దు మర్మంబుమీద ఆపదుద్ధారకము, ఆర్తిమీద, జయదాత్మ జయదంబు అబ్ద అబ్దముమీద ఉదాత్త ఉదరంబు మీద ఉత్సాహ భోగంబు ఘనతమీద సర్వదా యీ మంత్రంబు ఆత్మ ఆత్మము మీద ఆబుధవారంబు ఉదయంబు మీద పదికోట్ల అశ్వములతో పదికోట్ల గజములతో ఆక్షణమే వస్తుము. ఆర్తిమీద సన్యాసివేషంబు మాని నాపుత్రుడు జీర్ణదేహంబులు, దివ్యదేహంబులు,

విజయములను షుభ్రభోగంబులు, ఆ ముహూర్తము మీద ఆర్తిమెరసి ఇది యిష్టంబునైనది మతినిల్పిన, వేదవేదాత్మముల్ అన్నియు విడిచి, మాలవాని ముఖమున వసించుటయే గురుతుగా, కనుపిస్తిమి. తెల్లకోకలు తిరుమణి, తిరుచూర్ణం కట్టడి చేస్తిమి. అప్పుడే నా మహిమ చూపుతూ ఉన్నాము, సర్వభోగ భాగ్యాలున్ను ఉన్నంత ఇస్తిమి. ఉద్దండవిజయ మెల్లా ఇస్తిమి. నా బుద్ధి మనోజయము వేదసారస్వతము, యక్షజ్ఞాన దివము. అమృతోప మానము, జయజయాయ. జాజ్వల్యమాన తేజోపాయ. ఆముక్త పూజాఫలం అమానుష ఆత్మపుత్ర ఆయోనిరంజన ఆద్యంతమా, అజ్ఞాత, ఆనందమూర్తి, ఇది నిశ్చయ పద్ధతి ఇది సాంద్రసింధువేదము.

శ్రీగురవే నమః

వీరధర్మజ ఉద్భవ సంవత్సర మాస, వార దివస, నిర్ణయజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞావచనము, బీజాక్షర, సంక్రమణ గ్రంధవికృతార్థం కఠిన అనాదరణ లేకుండ చెప్పిన వేదము. ధూర్జటినామ సంవత్సరం, శ్రీతీర్థనామమాస శుద్ధ ౧౫ లు ఉద్భవం, గురి, మాయావేష, సరస సాంగత్యం పదులు 2, పంచకాలు 2 మీద ప్రకాశార్థం, గీతం, మాఘశుద్ధ ౯ లు గురు త్రిదవేంద్రుని రాకకు చూస్తూ ఉండీని, జన్మసేవ్యం, భక్తిప్రదం, ప్రదోష తీర్థం, ప్రయోగ మాధవం, ఆనగింది ఉత్తరాది ఉభయరాజ్యం, కల్యాణమంటపం, కర్ణాటక రాజ్యం శేషభూషం వషట్కారం దక్షిణాంకం అభయం అక్షరం పంచాక్షరం పర్వతం సేనాముఖం మధ్యమ సుఖజన్మమందిరస్థానం. గురి అధోజన్మప్రకృతి షణ్మతంబులకు భేదము లేని పల్కులో పల్కేవిరాట్టు. అతడే నేను, నేనే తాను, తానేనేను కృతాంగిరసం అక్షరంప్రోక్తం. బ్రహ్మ సాంప్రదాయకం, బ్రహ్మపక్షం శాంతోదంత గుణాతిరేకాంతగీతం, సాంద్రసింధువేదమే గురి. ఏకవింశతి నామాక్షరమే గురి. తిరుమణి తిరుచూర్ణం, ధరియించినాము. మామీమూమేమఖ ప్రళయ, నక్షత్ర ఉత్పాతాలు, ఉద్భవిల్లీని, రామ ధర్మజుల ప్రతిజ్ఞపాలన, ఆరువేలకులమే కులము. నాభక్తులే శ్రేష్ఠులు బ్రహ్మచారి ఆశ్రమమే శాశ్వతము. పంచాక్షరి ప్రణవమే గురి. సత్యమే జయము. సాంధ్రసింధువేదమే నిశ్చయము, బీజాక్షరక్రమము ఇది తప్పదు, ఇది ఘంటామల్కం 'న గాయత్ర్యా పరం మంత్రం

న మాతుః పరదేవతా' అనే శ్లోకం నిబద్ధి శాశ్వతం, ఇది ఆదరణ చేసిన గురుడే గురుడు. ఇది అప్రమేయం చేసినవారు దురితాకు డుల్లినట్లు డుల్లుదురు. ఇది గ్రంథసారము, అని విమర్శచేసిన వారేముక్తి ప్రదం ఇత్తురు. శ్రీ గురవే నమః

అంతరంగ అనుక్రమణ వాక్యము. నేడు దొడ్డరాజులెల్లా చచ్చిపోయ్యేరు. నేడే నాపంతమెల్లా యీడేరి నేడే నాకు జయం జయం వార్త గలిగేను. మేము ఆనెగొంది విడిచి నాలుగు దినాలు ఆయెను. మేము సకల దుష్టులను హతం చేస్తిమి. నేడు మేము పాంచజన్యము మీద కూర్చుంటిమి. నేటికి మాకు అన్నీ చేకూడెను. నేడు మేము ఆనెగొందిలో ఆదికేశవుడే దేవుడని పాటిస్తిమి. మేము శాంతగుణముల మీద చాటిస్తిమి. జాంకారాలలో నుండి మా కుమారుండు అని చాటిస్తిమి. మాకు మీకు సాంద్రసింధువేదమే మయమైన పంచమవేదమే చదువుచుండవలెనని చాటిస్తిమి. మేమే రాజ్యమెల్లా మాకుమారుని వశము చేస్తిమి. మాకు దేవాదిదేవతలు ఈడుగారని చాటిస్తిమి. మేము తాము గుత్తికి పోతూ ఉన్నాము. అక్కడ గౌతమ మహా స్థలం, మాకు మీకు గౌతముడు, ఆదిఋషి గనుక ఆయనచేత మిమ్ము ఇప్పించుకుంటిమి. ఆయనకు చాలా ప్రియము చెప్పితిమి, మీకుమారుని వెంకటాద్రిని ఆయనకు ఇస్తిమి. జితేంద్రియుని మాకులంలోకి తెస్తిమి, గౌతమ మహాఋషి, ఆదిఋషి, ఆయనను తలస్తే, సకల వస్తువులు వద్దనే యుండును, ఆయన మహాదేవఋషి, ఆయనగోత్రం, మహాదొడ్డది, ఆయన మహాఋషులలో కెల్లా ఘనుండు, అక్కడరేపు ఎల్లుండి ఉండేము. జయం జయం అనే జయప్రదం, నాన్యోదక గాయత్రి సకలమైన అక్షరాలకు వేరు, ఈ బర్బరయనే వాక్యము, సకలమైనందున మీద వర్తిస్తూ ఉన్నది గనుక మేమున్నూ ఇలాగే వచ్చి లోకమెల్లా రక్షించేము. నాకున్ను మీకున్ను బంగారుకలశమే కారణము. నానీనూనే అనూరాధను మీరు పుట్టుతూ ఉన్నారు. నాకున్నూ మీకున్నూ ఈశ్వరనారాయణస్వామి అభిషేకము చేసేది. మమ్ము మిమ్ము దేవతలు ఆడిపాడేరు. నాన్యోదక గాయత్రి కారణంబుల మీద సరిగా భాషయొప్పి, భూమిభూముల మీద భుగులు మెరయ. అంతట నన్ను ఒల్లనివారు వత్తురు. కాలమెల్లా కడపి కొవ్వు మీరి నా మహిమ దెలియని ద్రోహులు చీమల పుట్టలు మడిసినట్లు మడిసెదరు. నా వచనశాపంబుల మీద తంగెడుకానుగ వత్తిగతి విశ్వాన ఘాతుకులు, మెరమెచ్చుకు తిరుగు ద్రోహిముండల, నీచగుణాలు,

ఆడేటి వారెల్లా అమృతపుపలుకులు. ప్రాణము రొమ్మున విషమంతరా పద్మాక్షు పుట్టుబడి నాకు తెలుసును. వేద వేదాంగములు పుట్టుక నాకు ముందే ఉండు సర్వోత్తముడు ఎరుగును. మరి మీద ఆనందగురువు తెలియవశమే సప్తసముద్రాల పుట్టుబడి నాకు తెలుసును. నా పుట్టుబడి నాకు తెలుసును. పద్మనాభుని పుట్టుక తెలుసుకోరాదు. మిగుల సర్వోత్తముడు నన్నెరుగడు. అంభోరుహములు నేనెరుగుదును. సంకీర్ణ నాగంబులు సాక్షులు నేనెరుగుదును. అర్థాన ఆదివిష్ణువు నన్నెరుగు. ఆ విష్ణువుచేత సత్యం తేలును - ఆదేవదేవు అంత్యం తేలును. ఏబ్రహ్మఋషి ఉట్టిపడి నానా మహిమ యేదేవు డెరుగడు. ఆదిఅంత్యం తెలియవశమె? ఆగురుగోప్యంబును నెరుగను. హస్తాక్షివాలు అంత్యంబు తెలియరు. ఈ బ్రహ్మమునులెల్లా యిట్టి భాగ్యము మీద ఘనతమెరయ నిర్మితంబులు, ఏకతమునను ఆకురుపట్నంబులు అడవిలో కలిసిపోయెను. నిజాముల కని ద్వయాతీతుడు భానుడు ఏటగలసె. కొందరు నరులు తత్తుమురులైరి. కర్ణాటకరాజులు కారడవిలో బడిరి. తమభేదవాదులు నిందకునాశనమున మార్గశిరశుద్ధ ౯ లు యుగసంధి. అద్భుతము. విదయచంద్రుని కాంతి కానకపోదురు. సూర్యకాంతి దీప్తి అణగిపోవును. నక్షత్రములు కానకపోవును. ఆకాశమెల్లా అణగిపోవు. శాస్త్రార్థ సమ్మత ఆద్యంతభూములు, శంఖచక్రముల మీద వేగమునను నాల్గుగు సముద్రాల నడుమన సముద్రమెల్లా యెండి పోవును. జలములేక జయాజయంబుల మీద కేశవుని నమ్మినవారిని నిలిపి మరి యుగసంధి సకల నవమిదివసమందు లోకములోని ముఖాముఖుని మీద నాస్మరణ తలచిన మానవలసె, కులములెల్లను కులము ఏకమాయె. కులాభిమానము నష్టమొందె. మార్గశిరమాసంబు మీద, మాఘ పంచమి వరకు బ్రహ్మోత్పాతం చేత నిలిచివారెల్లా కాలమహిమ చేత ఇరవైనాల్గు అక్షౌహిణులు మడచును. నిలిచిన పది అక్షౌహిణులు నైమిశారణ్యమున నాడు పరాశక్తి చేత ఆర్తినొందు. శ్రీ గురవే నమః

తాను వీరధర్మజుల ప్రకాశ జయ సంవత్సర ఆషాఢశుద్ధ౯లు ౭ లు ౮ లు శంబళ గ్రామమందు శుకజన్మస్థాన ప్రకాశ రాజ్యాభిషేక విశ్రుత వీరకీర్తి ప్రతాప నాగేంద్రభూషణ, నాగేంద్రవాహన, వ్యాఘ్రాసన, వ్యాఘ్రచర్మ ధర గరుడవాహన నాగాంతకో విష్ణురథ, అశ్వస్వారిమార్గ విధువానుచోపుదారు వశాలు. కబురువారు దిగారు కుందుదారు నారద సనత్సుజాత, ఏకముంజకీర్తి, విశ్వవిహార- మతాచారులు

మమరాజ్యానికి ప్రవేశమయేటపుడు, వారిని చోవుదారులచేత, కొరడాలపాలు చేయించెదము. అశుభ్రమతములెల్లా శుద్ధపాలుగాజేసి, శుద్ధమువారిని నిలిపేము. చిల్లర మతముల శీఘ్రముగానే మింగీని. నాభక్తులే శ్రేష్ఠులని, వినాయకుడు, శివుడు మెచ్చియిచ్చిన కులభేదముపట్టి కురంగానకుంభినీ పాతకము పట్టీని. శాలివాహనశక వర్షంబులు ౧౬౬౩, అగునేటి పిప్పలాయనసంవత్సర ఆషాఢ శుద్ధ౯లు ౮ లు మీద నిశ్చయము. నిశ్చయమని చూస్తూ ఉండేది. ఇదే జీవ సుందర ఔషధక్రియ, ఇదే ఐశ్వర్యం ఇది మితిదప్పిన, కాశిలో గోహత్యచేసిన పాపాన బోదును. ఇదే మృతసంజీవని ఫీంకారశబ్దము నేను కలియుగంబున బ్రహ్మాత్రికుమార రాజ్యాధికులంబున బుట్టి, నాముచ్చటలు నాకే తెలుసును. నేనే తెల్లకోకలు గట్టితిని. గంధకస్తూరి పరిమళాద్యలంకార పూజార్హుండ నైతిని. కుమారా అటుమీదట బాలత్వంబు విడచి, పదులు మూడు పంచకాలు ఒకటి మాసాలు పదింటిమీదట సన్యాసి వేషంబుచేత చాలగా ఉండేది. మతాచార్య వ్యతిరిక్తము. మాస్వరూపాలకు శ్రేష్ఠము. ద్వైతనాట్యము ఇది అతి రహస్యము. ఇది పూజా ఫలంసంజ్ఞ, ఇది క్షాంతరాళము. ఇది తమిస్రబోధ గంగోత్తుంగ ఫాలాక్షసేవ్యం, ఇది ఛందోబద్ధమైన సాంద్రసింధు వేదములో మొదటి రంకువు నాగపాశాంకుశం. శ్రీ గురవే నమః

సర్వమంత్రయంత్రతంత్ర భేదనాభేదన వీరప్రతిజ్ఞ పాశాంకుశం శ్రీ గురవేనమః అజాత గురుపాదపంకజం. అజాత వీరక్రమమున వేద విజయ శ్రీరంగా వీరసింహాసనమునను నన్ను నమ్మిన పుత్రుని సర్వాంగముల మీద చంద్రకిరణంబులు, రోమకూపంబుమీద ఆబుధ ఆదిత్య శ్రీరంగా శీఘ్రం శీఘ్రం మీదను నా ఆత్మపుత్రుని శ్రీరంగ వేదాంగ వేదమెల్లి వీరాంగం కిందె. ఆదిదేవ మహావిష్ణువు ఆదిభాస్కరుని, చంద్రుని బీజాక్షరములు, శన్నోదేవి ఆనందగురు, ఆద్యంత వారాధిపతుల నాదేగనుక పంచభూతాలు లేవు గనుక శ్రీలెల్లా అతనిదే స్వరూపము. పురుషులెల్లా నాస్వరూపముగ, నరజన్మము ఇస్తుము. పూర్ణాయువు ఐశ్వర్యం ఇస్తుము. అబ్దపున్నమమీద ఆనందగురువు రక్షించును. జనులకెల్లా బీజాల బీజమాసము పంతాలకెల్లా పట్టు అయినది. కేశవుని వ్యాసులు చుట్ట పెట్టినట్టులనె వైశాఖం కప్పదు. తప స్వీకులమైన సరులు జాహ్నని వెనుక కృతార్థున్ని చేస్తిమి. నాపేరు ఆద్యంతము మీద ఎరుగ చెప్పితిమి. శుద్ధ౭ లునాడు, ముడియం వారి

యింట్లో పూజ శుద్ధ౨ లు నాడు యమ్మనూరులో పూజ శుద్ధ ౭ లు నాడుఇంజేటిలో పూజ శుద్ధ౨ లు కైలాసంపూజం సమ్మతంబు సాంగమనే పేరు గలుగను, ఏ బుధవారమున త్రయోదశి యందు ఇచ్చిన నమ్మిన భక్తుల మీద ఈమాసంలోనే అన్నపూర్ణ మహిమ, ఆదిత్యకులమున బుట్టి అమోఘంబు ఆపదుద్ధారక ఆనందమునను కలికిరూపంబు గానంగవశమె. శంకప్రతిష్ఠశాస్త్రంబు భృగువార నామములు భూమి భారముచేసె. ఇందుకు ఇప్పుడే ఇస్తిమి. ఆత్మసుజ్ఞాన శ్రీరంగా రామధర్మజులు వచ్చి దృష్టాంతము చూపి, పూర్వార్జితమనే పుణ్యము నెల్లను దుష్టులెల్లా ధ్వంసముచేస్తూ ఉన్నారు. ఈప్రొద్దంతా వీరభద్ర భద్రకాళి మొదలైన దేవతలు మాకు పంపు. ఆదిత్య దేహంబుమీదను శ్రీవెలయు వేదాంత సిద్ధియగు. కాకను శ్రీవెలయు శ్రీరంగా సిద్ధియౌ శ్రీరంగశాయి ఇస్తిమి. కంఠమలకంబు ఇస్తిమి. ఇప్పుడే ఇస్తిమి. పచ్చలగుఙ్జాన్ని ఇస్తిమి. పల్లకి ఇస్తిమి. నేటినుండి సర్వము దిగ్విజయము. మామహిమలు తెలియదరమె, ఆజోనిరంజన, అధర్మంగా మార్తాండ జనార్దన శ్రీరంగా ఇది నాతో ఇష్టముచేసెను గనుక అంగీరస సంవత్సరమేగురిన్ని ముద్దుగురి, బాలగురి, ఆషాఢమాసమున బాలగురి ఆషాఢ మాసమున ఆర్తి ఆర్తుల మీద సర్వదా యీ మహిమ, ఆషాఢమాసముననే జయం, ఆషాఢము మీద దానివల్ల పుట్టిన కార్యాలు ఆనతిచ్చేము. ఆధ్యానమ్మైన ఆనందగురువులే గురువుల, ఆబుధవేదంబులు అంతయు నిశ్చయము. ఆమీద రామమాసమున గంగాగౌరి స్వతంత్రత కనబడేది. నిజము గలుగును. అబ్బురము ఉపనిషదము, శాంతింకరోమి శాంతిః. మలయమారుత సోమసూర్యాగ్నులను వాగ్మితో గంగేశు పాదమాన త్రిభువనంబు లెల్లా జయజయధ్వనుల మీద దేవదేవము ఇస్తిమి. మార్పు లితరంబుమీద , ఆదిఆదికేశవునికి ఆర్తిమీద సుకుమారహాస్యంబు శుభముశుభములమీద, ఏరంగశాయివై ఆర్తిమీద బంగారు దేహంబులు బ్రాహ్మ బ్రాహ్మ్యముల మీద అశ్వ పూర్వంబులు, ఆర్తిమీద వీరజతమతంబు, విజయ విజయంబుమీద నారాయణాత్మకవచము, చతుర్దశ భువనంబుల మీద దివిభువన మర్త్యలోకంబులు, జగత్రయంబుల మీద వేదాంతములో రహస్యము, అజాత గురుమంత్రము మీద వేదవేద్య విక్రమ శ్రీరంగారామా విరసము మీద విష్ణురజసముమీద రుద్రుడు అశ్వోత్తమ రసములను నాభుజమున శక్తి,

సాహసధైర్యములు, విక్రాంతులు మహిమ విక్రమమున విజయ విక్రమ దేవవిష్ణు శాంతాత్మ ఉభయకోటకు, ఇమ్మదిరాయని తొత్తు నన్ను నమ్మిన భక్తులను వీరికి పారుపత్యము ఇస్తిమి. లింగయ్యకు బనుగానుపల్లె పారుపత్యము ఇస్తిమి. అద్వైత వీరవిజయంబుల మీద విజయమునను సందేహములు లేవు. పున్నమమహిమ, కలిదోషకాలమెల్లా యీవేళ పున్నమవరకు కాణయాచి, అంబీజమహిమచే సప్తాశ్వభాస్కరు సాక్షిగాను సూర్యనందీశ్వరుని సన్నిధానమందు పున్నమదినం. విజయ వీరంబులు వీర విజయములను, అవ్యయ అగమ్య ఆత్మములను, యేవముల మీద, సర్వశాంతములచే విష్ణువీరంబున విజయమునను భూర్భువ స్సువరో మితి దిగ్బంధః వీరధర్మ ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః ప్రాగ్దక్షిణపశ్చిమాః ఉత్తమాః భూ ర్భువ స్సురవరో మితి - శాంతిం కరోమి శాంతిః.

విష్ణుకేతనములు వీరవివరముల మీద అబ్దసప్తమినాడు ఆర్తి మెరయ ఉదకం కద్దని, ఉబ్బి భూజగమెల్లా సాక్షి భూతములమీద, సూర్యనందీశ్వరుని త్రిభువనంబులు, వీరభద్రము మీద పాముమీదనున్ను చూపినాము. పక్షీంద్రుని కేతనముల మీద, ఉన్నవరకు భద్రముగా జాతిజాతముల మీద జగజగములమీద ఆపదుద్ధార బ్రహ్మము మీద సందేహము లేదు. సర్వదాపున్నమ, సద్యోపవాద మనే నాదము ఇస్తిమి. శ్రీమన్ మహామహత్వము, ఈలోపలనే ఇస్తిమి. సిద్ధాంతమెల్లా కానబడ దెల్పితిమి. నాభుజబలశక్తి ఇస్తిమి. సామ వేదమున చదివిన రాగారాగాలు సన్యాసులు పాడీని. ఈశాన్యము నుండి పటమట, సూర్యమందు ఉద్భవమవుతూ ఉన్నాము. ఆశంబర శక్తి ఆయుస్సున్ను, ముందు కార్య వివరము జితామిత్రుని వివరము, అసమసాహసవివరము అచ్యుత అనంత రంగా దుర్గాధ్యక్ష శ్రీరంగా, దూరవార్తల శ్రీరంగా, సుజ్ఞాన శుద్ధి శ్రీరంగా, జాత స్వరత్నము శ్రీరంగా, దేవశ్రీరంగా, నాథేశ, ఆదవేణిలో, మహోత్సవము. అంబుజ నయను మహిమను, ఆ మార్గశిర పున్నమును, బీజాక్షర మంత్రంబుల సర్వ దేవత్వము సర్వసర్వము ఇచ్చె. ఉద్దండవీర విజయంబులు మెరసె, సన్యాసివేషంబు సంతోషములు మాన్ప ఆ మహాదివ్య దేహంబు ఇచ్చె. గుత్తిపెనుగొండ బెబ్బులి జొచ్చును. ఆ మార్గము మీద నడచి మరియు అమరదేవత్వము రంగా, అర్కసన్నాహ సంరంభంబు అదేకేంద్రార్తి మహిమలు, పద్మాక్ష నామ సాహసము, వీరధర్మజు పేరు ఇచ్చి కించిత్తు తప్పులేనట్టి,

అంబీజములను అంగసంగములను అద్భుత భోగంబులను ఇచ్చి యేలినదేవదేవోత్తమరంగా, పదహారువేల పుణ్యములమీద గుడిగోపురంబులు దేవదేవునిమీద, ఏపార సాత్వికమే మెరయంగా, భోగముల మీద, విజయాత్మక వీరధర్మముల మీద, బాపు వెంకటనాథు కృతాత్మకు, పూజవేడ్క తోడ, ఆమీద నాపేరు ఆదేకేశవవంటిని, రామధర్మజుల యేలుబడి మహిమ సిద్ధాంతశిరోమణి నిర్ణయము. వేదాంతము ఆదివిష్ణువిధి అచ్యుతుండనే పేరు రెండవది ఆనందుడనే పేరు మూడవది, సర్వవేదమంత్రాలు ఈప్రొద్దు ముగిసెను. దృష్టాంతమనెడు దృష్టము ఈప్రొద్దే కనబడీని. తిరుమణి తిరుచూర్ణం తెల్లకోకలు, భోజనము, ఇప్పుడే కనిపించేము, విష్ణుమార్తాండ మహిమలను మించి ఈ జగత్రయములను మాకుమారుని మహిమ అజాత బ్రహ్మంబు ఇచ్చిన వారికే ఈచామరాకారము ఈపద్మ మణిమయము. అర్ధాసనంబు పూజ్యమిచ్చె సమస్త భోగంబులను ఇచ్చె. ఉద్ధండవిజయ విజయంబులపేరు ఇచ్చె. అజాతగురువు భోగంబులు ఇచ్చె. వీరధర్మజపుత్ర మార్గణమూర్తి, ఆది కేశవుమాడ్కి ఆదిదేవతలకు నాపూర్వపూజలు ఉన్నతము మీద మద్గుణ విశేషంబులు మాన్యమాన్యములచే మిథున మిథునముమీద వీరనారాయణ విక్రమమున గుణగుణాత్మకములు, కార్యకార్య మీద వీరవీరము మీద వీరశాంతంబులు వివరమునను అబ్దకలివేగము ఆవరకును కర్పూరహారతులు కరుణకరుణలమీద, హేరామా యింటికి పద రాజాత్మా ! హే సర్వదేవాత్మా! హే రాఘవా, గరుడవాహనుకన్న ఘనతతోను శంఖు చక్రములచే త్రిశూల డమరుకము, సమ్మోహనాస్త్రంబు నారాయణాస్త్రంబు, హయమూర్తిమిగుల ఆనందమూర్తి గురుపాదాల కృపచేత ఆర్తిమిగుల ఆదిలక్ష్మికృపను, మా ధర్మకాలమెల్లా యేకాక్షరము మీద నడిపించుమని తెలిపి అందుండి రామధర్మజుల మహిమ పశ్చాద్భూమి మథఃపురం యత్పురుషేణ హవిషా, అనే వాక్యముచేత అదివీరధర్మజుని పాదాలకు మ్రొక్కి పద్మాక్షనే పద్మ సంభవమనే మంత్రముచేత, సూర్య సామర్థ్య సంతోష సంభ్రమము మీద ఓంకారమేక మేకమయం సమక్షీరము పక్కి దేహంబుల మీద కరుణాకరముల మీద కుమారుదేహములో ఉన్న పిండము నోటిలో రంగా అంత ఊహించంగా, మలమూత్రము లన్నియు. అపదుద్ధారకము, అర్థము మీద అజునాత్మ అబుదంబు అబ్దఅబ్దము మీద ఉదాత్త ఉదయంబు ఉదర ఉదరము మీద,

ఉత్సాహభోగంబు ఘనత మీద సర్వదా యీ మంత్ర ఆత్మము మీద అపూర్వ వచనంబు ఆత్మ ఆత్మలమీద ఆ బుధవార ఉదయంబు మీద ఆక్షణమేవత్తుము. ఆర్తి మీద సన్యాసివేషంబుమాని, పుత్రుండై ఆ జాహ్నవీపుత్రంబు ఆది మధ్యముమీద, అజాహ్నవీవుబ్బు ఆదిజాహ్నవీ షడ్గుణైశ్వర్యభోగంబు మీద, పంచప్రాణంబులు పరాశరాత్మకము, పద్దుమెరసి, భోభో బోగ భువన, ఆత్మ దేవదేవ భోబో అబ్దకలియాత్మ, బ్రహ్మండముల మీద, భద్రభద్రములచే సర్వేశ అనుమతి గనుక మెరసి, ఆర్తిమీద లేఖల మహిమ. భూమిలో ఉన్న ప్రజలందు, ఒకప్రతిమలోపు అదే నారూపు అంతయు జూపితి. అందుకెదురుగా నా దివ్యమూర్తి అందుకు పూర్వ పశ్చిమోత్తర దక్షిణాలమీద హనుమంతుండు ఉండే అంబీజ వృక్షము, జాహ్నవీపుత్రి, అప్రతిమ దీపాలమహిమ నేను అందుకెదురుగా శ్రీగురుమూర్తి, ఆశ్రితలోకమందారా, దేవాదిదేవా సర్వేశ్వరా గంగోత్తమాంగ, యాగంటి ప్రదాన గంగేచ సర్వేశా, భృంగీశ, నాట్యభూషితా, జనలోకరంగ, తుంగబుధజనలోల శ్రీరంగ, భూషితాంచితలోల, దేవాదిదేవ, సర్వేశ, సరస సరస రజోలోల, సాష్టాంగ దండధారణ, గణప్రాణ సేవ్య, శరణంటి, అంబ అంబశేషాహి శంకర పూజితా, ఓ అంబా సురసేతు, ద్వీపకుంభ వికారి గురుతు. సేనాధిపతి గురుతు శ్రీరామా గురుతు ఘంఘణధర ఘనతవీరయోగి, నీఘనతచే ఘోషించు గంగా, శ్రీయిది వీరబ్రహ్మయోగీంద్రుడు చెప్పిన పత్రిక, సాక్షాత్తు శాంతోదాంతము, పన్నీరు పావడ మెరసి, ప్రమాణ మహిమలు పాదాంగుళముమీద విజితవేదాంగ వేదంబుమీద అశాంత, ఆగమ, ఆనందముమీద బాగుగాశాస్త్రంబున, భద్రభద్రము మీద, అశ్వని, భరణి, వృషభరాశి జేసి రుక్మిణీ కల్యాణ వర్తిమీద, బసువాత్మ, బసవేశు అన్నపూర్ణముచేసి, ఆత్మభోగంబున ఆత్మమెరసి, పంచప్రాణములు ఉప్పులు ఇచ్చె వేగవేగముమీద ఉద్భవము మొదలు ఆర్తిఆర్తి మీద రాజోత్తమాంగంబు రామభోగంబుమీద ఆదినారాయణమహిమ, ఆర్తితో ఈమహిమ శ్రీరామాత్మజమహిమ వైశాఖమాసంబు విదియ భూవలయంబు మీద రాత్రి ఉదయము అయినమీదట భూర్భువ స్సువరుల ఆడిపాడేరు. వేదోక్తముల మీద వేద వేదముల మీద,తెలియ నిమిషముమీద మహాదేవ భాషికము నొసలియందు జీవ కట్లు ముత్యములు, శేషుని శిరస్సు మణులు కంఠమాలలు, ఆది విష్ణుమణులు, ఆదినారాయణ వక్షఃస్థలముల ఆదిమోకట్లు, మొలకట్లు మహాదేవ రత్నమణులు

ముద్దుటుంగరములు, నామహాముద్రలు కాలిపెండెరము, అర్కకాంతిసమము, కాలనేమియను పేరుగల పుష్పకము మీదనెక్కి ఆనందభోగములమీద వింజామరలు ముత్యపుసరులు, గుణింతంబులు, ఆర్తితోను ఆత్మపుత్రుండు ఆర్తి ఆనందమున మధ్భోగమహిమ సంభ్రమము మీద ఆజాతమహిమచే ఆవీరధర్మజు ఆనందమునను ఆపూర్ణ పంచమి, అబ్దగురువారమున కాంభోజ కరహాట భూములందు వైశాఖ మాసమున అబ్దపంచమి మీద కుమార కేశవుని జాహ్నవిమీద కెరటముల మీద మిత్రవిజయంబుల మీద ఓంనమో వేదాంత ఓం నమో సర్వేశ, ఓంవీరధర్మ, ఓంరక్షక, ఓం సర్వలోకేశ, ఓం సర్వదేవేశ, ఓంవేద నాథాయ వీరాధివీరాత్మచెంత అమోఘ వాక్యమునను ఆరునెలలు ఎల్లించి, ఆమీద దేవభోగంబుల మీద రామధర్మజ, రాజ్య పూజ్యము మీద శుభదివ్యాంబరంబులు ఘనతమీద, రాగాత్మ పూజలు, రాజభోగముల మీద శోభనంబుల మీద ఘనత మీద గుడి గోపురంబులు, ఘుమఘుమంబుల మీద ఆజాతగురుమూర్తి హనుమంతుండు, ఆదికేశపుత్రు నిమిషనిమిషము మీద దివ్యసంతోషంబులు పరాక్రమము విజయవిక్రతంబు నిముష నిముషము మీద మహాదేవ రాజ్యవైరులనెల్లా నిముషనిముషమున ధూళి ధూళిగా మొత్తెను. క్రోధాక్రోదములచే క్రోధము అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకులైన వారిని పిలిపించేము. అనుతాపంబు చేతనే వర్తించేము. అఖిలతార్ణవం అప్రతివాణీ పట్టం శ్రీ గురవేనమః.

కాలజ్ఞాన మహిమ, వీరబ్రహ్మము, ఉత్పాతాలు, ఉద్భవమైన నాటికి పుట్టీని అనేను. వివరము నిమిషము వైశాఖమాసము. విదియ భూవలయంబు మీద, రాత్రి చంద్రోదయంబు అయినమీదట, భూర్భువ స్సువరులమీద ఆడిపాడి, వేదోక్తపరులమీద వేదవేదముల మీద ఎవ్వరకి తెలియక, మునులమీద, అవుకువనము వెళ్ళిన మీద, అంభోజ భోగంబు ఆర్తిమీద, మతిమాత్రముల మీద, మతి బహుళంబు, భూలోకాన గ్రామాలు, పట్నాలు, పల్లెలు, వసంతరాలలో నెత్తురువన కురిసీని, పొగ యెగసీని, మేకపోతు వృషణాల చన్నులు బుట్టి పాలు పితికీని, నక్కలు జాము జాముకు కూసీని, కుక్కకూనలకు నక్కలు బుట్టీని పట్నాలలో లక్ష్మీదేవి యేడ్చీని, ఏనుగు గుఱ్ఱాలకు అవయ వాన నెత్తురు గురిసీని. అపవర్షం గురిసీని, సకల జాతి దొరలు నాశనమయ్యేరు. నాశక్తి సాహస ధైర్యములు నిశ్చయము.

ఆయుధానికి నిబద్ధిమీరి, యిదే శాంభవి, అంగాంగముల మీద హరంచేసి పూర్ణాహుతి నాపేరు, సూర్యనంది, అదే గురుసాక్షాత్కారము శ్రీగురవే నమః

పర్వతం మీద ఆరామభోగభాగ్యము మీద సన్యాసివేషంబు సర్వంబు ముగిసెను. శంఖుచక్రంబు ఘనత ఇచ్చె. పంద్రెండవతారముల చక్రము తిరుగుతూ ఉన్నది కదా, అద్యదశమి మీద, పుత్రాపుత్రము మీద, పుత్రరాజముమీద, ఆకారము పదోదగు మూడోయేటను, రొమ్ముకిక్షియు, నాల్గోయేటను, జంఘము బుట్టి పూర్ణమాయెను. వనరుల మహిమచే ప్రభవించెను. కుమారవీరధర్మజు అజాత వీరధర్మజామాన్య మీకు సంపాతు, అని సంధ్య జపేవినియోగః.

వీరధర్మజ మేకోమయం వినియోగః పంచశక్తులతోటి భూమండలం సాధ్యం కరిష్యే. అజాతగురుప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః సాక్షాత్తు రామ ధర్మజమూర్తి మహిమచే ఆర్తిని సంతోషంబు, ఆదినంబులమీద, పద్మ కంఠంబునందు బుట్టిన పుత్రుని విదియచంద్రుని బోలు, మద్భక్తి మహిమచే, వీరధర్మజుని సేవజేసిన వారిని. అంభోరుహంబులు ఆర్తిమెరయ. పంచాత్మ రంగేశు, రాజ్య మంతయు ఇచ్చె. శుద్ధగలు ఉదయమునకు. యాభైఆరు రాజ్యంబులన్నియు, గట్టి నిమిషమున దుష్టుల మొత్తివేసీని. కాశీ రామేశ్వర కారణంబుల మీద దుర్జనుల రూపు నాశనంబు చేసి, రాజ్యంబు లన్నియు రాజాధిరాజుల నిమిషమున భస్మీకృతంబు జేసి, కావేటి ఘనమహిమ జయము జయము మీద అరణ్య వనవాసమంతయు వెళ్ళెను. సాక్షాత్తు నామహిమ ఆర్తిమెరసి, జితేంద్రియుని తల్లివచ్చెను. ఆదిత్యామే మహామయం. వేదాలకెల్లా సాంద్రసింధువేదం ఆంధాతు పరంధాతు అని ఆదివాక్యమే కారణము. పక్షం పక్షం మయం మయః పక్షమనగా శుక్లపక్షము, మయం అంటేను మాజష్ఠ అనే మాధవభొట్లు, యా అంటే యజ్ఞశాలలో యాగంచేసీని. యాగంచేసే దివసం సర్వానకు పంచమే కారణము, అని ఆనతిచ్చినారము, రామధర్మజులకు పంచమే కారణము, అని ఆనతిచ్చినారము, రామ ధర్మజులకు పంచమేకారణము, మీకు మాకు ఆనందాశ్రమముల పట్టపు వనమే కారణం. ఆనందాశ్రమములు పంచవేదము నకు ఆదిదేవత. సర్వపుండరీకాక్షుండైన పురుషోత్తమునకు పంచమే కారణము. సర్వం నారాయణానుమాసం అనే మరుగు, నారాయణ మాసమంటే చైత్రమాసం

కేశవ మాస మంటే వైశాఖమాసం మాధవ మాసమంటే జ్యేష్ఠమాసం చైత్రమాసం, మేషం నారాయణ మేనల్లునిది. ఇంద్రుని వాద్యం డోలు, నాగ స్వరాలు, ఆదివిష్ణు వాద్యాలు రామధర్మజుల బిరుదు భేరి, మూడు యోజనాల నిడుపున్ను, యోజనం వెడల్పున్ను భేరి దేవతామృగాలైన గంధభేరుండాల చర్మం సోకితే మున్నూటయాభై యోజనాలు వినవచ్చును. ధవళాలు అష్టకాలు పాడేవారు కోటానకోట్ల స్త్రీలు పురుషులు సార్వకాల సామ్రాజ్యం అర్బుదాలు కాల్బలాలు, గుఱ్ఱాలు, ఏనుగులు, అనంతాలు, కామధేనువులు కల్పవృక్షము, చింతామణులు వెంటనే వస్తూ ఉన్నవి. ఇంద్రుని వాహనం ఏనుగ ఉచ్చైశ్రవం, రంభ మొదలైన నాట్యస్త్రీలువెంటనే వస్తూ ఉన్నారు. ఈ స్త్రీ ఒక్క ముహూర్తముననే కట్టేము. ముహూర్తమనగా రెండు ఘడిలయలన్నర, ఉత్తరానకు మూడువేల మున్నూరు ఆమడ ఉండెనా, నా చెంగల్వకోట చంద్రలోకమట తూర్పున మున్నూరు ఆమడ ఉండే వెలయపురి దక్షిణాన మూడువేల మున్నూరు ఆమడ ఉండెనా, అన్ని యిస్తిమి నాన్యోదక గాయత్రి ఆనందాశ్రమములచేత బ్రహ్మబీజాక్షరాలచేత మంత్రోపదేశము ఇస్తిమి. శాంతి. కరోమి శాంతిః

ఆదినారాయణ మూర్తి ఆనతిచ్చిన వాక్యం. శంకరుడు మార్కండేయునితో అన్నమాట వీరప్పయ్య, వేదాద్రి, గరుడాద్రి యందు తపస్సు శాయగా నేను పోయి ఉంటిని. నాకు అనేక పూజలు చేసి ఉపచరించెను. అందుచేత ఈయనే నాకన్నా ఘనుండు. నాన్యోదక, గాయత్రికి ఈయనే అర్హుండు అంటిని. ఈయనే వేదానుద్ధరతే అనే వేదపురుషుడు. అప్పుడు నాలోను ఏనుగులు ఎనుములు, మేకలు, గొఱ్ఱెలు ఇవి అన్ని ఊర్జితమై యుండీని. లొట్టిపిటలు గార్దభసూకరాలు కుక్కనక్కలు, పులియెలుంగులు, చీమదోమలు, తేళ్ళు ఇవి మొదలైనవి. నాశనమై పొయ్యాని, వ్యాధులు కట్టుబోతులు, చాడీకాండ్లు, కొండెగాడు, జూదగాడు, నాశనమయ్యేరు. ఇది ధర్మరాజు రాఘవుల యేలుబడి సామర్థ్యమున సద్యోఘృతం, పాయసం భోజనము చేసుక ఉందురు. పిల్లి, యెలుక, కొక్కు, ముంగిస నాశనమై పొయ్యేను. శాంతాకారమైన స్వామి రాజ్యం ఏలేవివరము ఇది. దినవార్తలు, రేపు ఆనతిచ్చేము. నారసింహస్వామి నాకు, నానా దేవతల కెల్లా కారణకర్తకాగాను, గాయత్రిపరంతప, అనే గాయత్రికి దేవత కాగాను, సర్వలోక ఆదిమూర్తి కాగాను, బ్రహ్మాదులకు కానివాడు

కాగాను, దేవేంద్ర దేవతలతో నిగ్రహించిన, రాక్షసుల కొట్టివేయగా, సింహమనే పేరువచ్చెను. కోపమై ఆరూపమైన స్వామి కాగాను నరసింహం అయెను.

అచ్యుతుడనే నామానకు వివరం, ఆడితప్పక, పలికి బొంబకని స్వామి గనుక, ఎన్నిటికి శరణులేని వాడుగనుక, కడలేని ఆయుస్సు కలవాడు గనుక, చలనంబు లేని స్వామిగనుక అచ్యుతుండు అయెను.

జనార్ధను డని పేరు వచ్చిన వివరం. జన్నావుల పాలుద్రావెను గనుక, జగన్నాథుండనే బ్రాహ్మణుని బిడ్డను పెండ్లాడెను గనుక "రామే రామే రమే యంతి. రమ్య మనో నవశ్రేయః కేవలం ధన్యమేయంతి ఆదివంశ సముద్భవం" పంచాంగం. పఠతే నిత్యం పంచమికె పోతూ ఉన్నది. సాంద్రసింధు సమం వందే, కల్పకోటిశతై రపి, సద్యుక్తమద్య మాత్మానో బ్రహ్మమేక మయో యమః కోటి జన్మకృతం పాపం, బ్రాహ్మణో దివసాం త్యజేత్, ఆదిభార్గవమే రాజ్యం. భాద్రపది మాసపూర్ణిమః/ సద్యుక్తమెల్లా తీరెను. ఇందు ఇందుకులం వందే యీరేడు భువనత్రయం/ నందిగ్రామేతు విఖ్యాతు, నందినాం సూర్యనందినాం, ఇందు అర్థము. రౌద్రసప్తకమందు, రామరాజు అనేవాడు శ్రీం, శ్రీం, శ్రీం, శ్రీం,శ్రీం జయం.

షష్ఠాశ్వాసము

శ్రీమద్బ్రహ్మాండభాండ సూక్ష్మాండ లక్ష్యసూత్ర సమరస మహావాక్య లక్ష్య సారాచార గ్రహణ చాతుర్య చతుర్విధలక్ష్య పరమార్థసంచార నిష్ఠా గరిష్ఠ షడ్విధయుక్తి సాధన సూచిత సర్వశ్రుతి తాత్పర్య విరాజమాన సర్వాధిష్ఠానైక స్వరూప శ్రీగురుసార్వభౌమ శ్రీ గురుచరణ దక్షిణభాగమందు రాజకూపము నివాసము చేయు గృహస్థాశ్రమమందు నారాయణగిరికి ఉత్తరమందు మేనులేని కొడుకు, తల్లి మగని మరది, అన్నతండ్రి ఉదయించినాడు. ఒకమీనుగ దొరసాని గల అగ్నిబీజంబులు నాల్గింటిలోను మొదలుతుద సాలగ్రామ స్వరూపులైన నాభక్తులైనవారి సముఖానకు అగ్నిబీజంబులు నాల్గింటిలోను తుదలు పర్ణశాల నామం గలవారు. సముఖానకు వ్రాసిపంపిన లిఖితము. ఇక్కడ మేము సకలమైనవారున్ను ఈ సంవత్సర తిదిని, సూర్య సంభానువారం వరకు శ్రీ గురుస్వాముల కటాక్షం వల్లను, బహ్మానంద సుఖస్వరూపులమై ఉన్నారము. తమ ఆనంద సుఖసామ్రాజ్య వైభవములున్ను, వేళవేళ వ్రాయించి మాపరామరికె తీసుకు మమ్ము తిరగి సదా చూస్తూ రావలెను. మేము త్రికోణమార్గమున పడిరాగా ఒక విచిత్రహంసను జూడ కంచికుంభకోణం మధ్యం ఒక స్త్రీ లేదు. ఒక పురుషుడు లేడు. పుట్టుగొడ్రాలు తల్లి చచ్చిన మూడు దినాలకు కుమారుండు పుట్టెను. వాడు పుట్టినపుడు పట్టపగలు చుక్కలు నడిరేయి సూర్యు దుత్పత్తి అయెను. మేము వార్త విని ఆనెగొందిమీద వెళ్ళి ఊటుకూరు దాటి మెలకసీమ జొచ్చి ఈశ్వరము భేదించి, శూన్యాంతమందు నిలిచి ఉండగా ఉత్తరమందు ఉరిమి ఉరిమి దక్షిణం ధగ పొగలై ఆకాశమందు మేఘం బట్టి మించి మించి, ఉరిమి ఉరిమి పిడుగుపడెను. అప్పుడు అష్టదిక్పాలకులు తల్లడించి అల్లకల్లోలమై దేశాలు తల్లడించి, ప్రజలు పరాభవమై, రాజ్యాలు రాష్ట్రం విడిచి, తల్లి బిడ్డను కానక బిడ్డ తల్లిని గానక, యీలాగున నష్టమై నప్పుడు నేను ఒక్కడనే నిలిచినాను. దిక్కు లేని వాడను, నేను పాపాత్ముడను. నీవు ధర్మాత్ముడవు, నాకు

ఇక ఎవ్వరు లేరు. నీకు జీవత్వమున్నది; లేదు. నాకు నామంబు లేదు. నీకు రూపంబు లేదు. నాకు కులము లేదు. నీవు నేను ఇద్దరమున్ను, ఒక్క అమావాస్యపున్నమ కూడిన దివసమందున్నూ, ఉదయాస్తమానాలు లేని కాలమందున్ను తల్లి బిడ్డలకు, అన్న చెల్లెండ్లకున్ను అత్త అల్లుండ్లకున్ను శ్మశానమందు లగ్నం నిశ్చయము చేసినారు. మురువుగా ఈ ముహూర్తం కన్నుల చూడవలసి ఉంటే శ్రీరంగం నుంచి కాశీపట్నము జేరి, సుబ్రహ్మణ్యమునకు బోయి పర్వతానకు వచ్చి అహోబిలమందు నిలిచి నన్ను ఏమరక నిరంతర సుఖస్వరూపుడవై యుండవలెను. నిన్ను జూడు నీ ముఖంబు జూడు నీ భవిష్యంబు చూడు. నీవు అడిగేది చూడు. నీవంటి పాపాత్ముని నీవంటి అప్రమాణునికి ఈవిచారం వ్రాయగలది యేమి ఉన్నది, నీవు సర్వజ్ఞుడవు. నేను అనంతుడను, అయిన ఈ ప్రకారం వ్రాయవలయును. చీమ, మర్కట, విహంగ, కుక్కుట, శ్వాస, గజ ఈఆరున్ను గుణధర్మాలు. గురు తెరిగి నన్ను ఏమరక నైన బ్రహ్మ మందు గలిసి బ్రహ్మానంద సుఖ స్వరూపుండవై యుండవలెనని ఆశీర్వాదములు చేసి, పంపించిన ఆశీర్వాద లిఖితము.

కురుపట్నంబులును, తుళువ పట్నంబులును భూమి సకల సమృద్ధి బొంది యుండును. ఆ రాయపట్నాలవారు మాఘమందె నష్టమందిరి. అటుమీద రామరాజు సింహాసనం బవలంబించి మాఘమందే పోయెను. తర్వాత రాయపట్నాలు తీసివేసిరా అని పలుకబడెను గనుక ఆ వర్ణసంజ్ఞ గలవారు కడకాగా రాయపట్నంబులు తీసి వేస్తిమి. అటు భవిష్యద్వర్త మానంబుల, కందవోలు తురకలకు ఇచ్చి శతతారాగ్ర ధర్మచరణం రాజుమూల చేరి మాఘమందె పోవును. అతని నుంచి ఆవంశాభివృద్ధికి అనూరాధ మొదలు పలికితిమి. పాలెం ధ్వజారోహణ పర్యంతము నిలిపితిమి. చిన్నసాని తిమ్మన నుంచి వాని వంశ మణగును. మట్లవాడు గుండుపడి చచ్చును. చలమచలమలరెడ్డివారి వంశము నష్టము బొందగలదు. ఆనెగొంది నుండు రాజుల అనుక్రమాన దురాచారం గలిగి దుర్జనుల గూడి బ్రహ్మహత్యా ఘాతుకులై స్వజనహింసాపరులై పరస్త్రీ పరద్రవ్య చింతనులై యితరముగ మొగల్ వారిని అనువర్తించి 'బహులేమి' జెంది సామభేద దండోపాయంబులు వహించి అర్థ సత్యం బొంది, సన్యాసులై నిలుతురు. చంద్రతారాచతుర్థ వర్ణ మందు యథా రాజా తథా ద్విపాదమందలి వానిచేత నందేల పోవును. వారి యందు-అంశ, ఒకటి రెండు

ఒకటి బహుళమై నడచును. జీవనక్షత్రంబుల శని సంచరింపగా పూర్వీకులైన నందేల యేలే అవుకురాజు అపరాధీనులై ౨ యేండ్లు ౧౧ నెలలు ఆస్థలం ఏలుదురు. ఈ మధ్య వర్ణతాత్పర్యం పొంది పోదురు. కిరాతకులు ప్రబలం. రాజులు ఏలిన రాజు ఆదవేణి కందనవోలు ఏలిన అయిదో వర్గునందలి తృతీయ వర్గత్రయం పేరట తురకనాశం అయి రాజ్యభ్రష్టత్వం పొంది పోవును. భూకంపం తోచును. సూర్య సోమమండలంబులు ధూమాకారం పొంది ఉదయమవును. మరిన్ని మఘనక్షత్రమందు విజాతిపురము గోలుకొండ అశ్వపతివారు కట్టుకొని ఆనగరాలలో చెల్లు దేశములకు హానిన్ని, రాచూరులు చేరి చెఱతురు. విభవమందు రాచూరు కందనవోలు ఆదవేణి దుర్గత్రయాం బోవును. కందనవోలు ఏలినవారు కటుంబము సహాగాను శ్రీశైలప్రాంతము జేరి క్రమాన నష్టముబొందుదురు. ఆదవేణికి వచ్చిన అఘపరుడు తిరుగడు. ఆకాశము అరచును. అడవులకు ప్రజలై చెడిపోవుదురు. అనంతశయనులు పయనము తర్లుదురు. వరద రాజులు వీడి తరాలు సామాన్యం అహూబిళము, మహానంది శ్రీశైల మందు అభిమాన దేవతల మహోత్సవాల క్రమము తప్పును. మొదలు యాగంటి యందు రెండో పర్యాయం శ్రీశైలమందు గోవధలు నడచును. జింకాపురం శ్రీశైలమును మొగలివారు చెఱతురు. హస్త,చిత్త,స్వాతులందు శని సంచరింపగా భీమరథి లంకా మలయాచలంబు ఉత్తర దక్షిణాద్యంతంబులుగ శ్రీశైలము విరూపాక్షంబులు పూర్వ పశ్చిమయుతంబులు గాను, భూమండ లంబులు క్షామశాంబరంబులు బొంది, ప్రజలు శాక పాకంబులు గొని బహు రోగంబుల సమయుదురు. అతివృష్టిచేతను అనావృష్టిచేతను మూషికంబుల చేతను, మిడతల చేతను స్వచక్రపరచక్రంబుల చేతను, భూమి ధరించగా, అరణ్యభారం బొందును. సప్తావస్థల సస్యాధులు ఫలింప నష్ట మౌను. వర్ణాశ్రమ ధర్మంబులు నష్టం బొందును. గండికోటయందు, అత్యంత వర్ణాలవారు ఒక్క తావున పానాలు చేయుదురు. స్వాతియందు సంచరించిన పదమూడు నెలలు పదిదివసాలు పోగాను, అశ్వపతి శరీరం నష్టం బొందగలడు. బ్రాహ్మణులకు మతివిభ్రమం గలిగిని. తమ రాగల రాజులెల్లా వృద్ధి బొందుదురు. రాచశూన్యమైన దేశమందున్న దేవ బ్రాహ్మణులు వృత్తి శూన్యులై మొగలివారలచేత, దండహింసల బాధలబొంది, విదేశీయ గతులగుదురు. దుర్దశల బొందగల ప్రభువున్ను, దుఃఖము బొందిన ప్రజలున్ను,

దుస్థితి జెందిన దుర్గములున్న, పరిపాలింప శక్తులుగాక, అశ్వపతివారు రామేశ్వర పర్యంతం రాజ్యం చెఱచి, రామేశ్వరం చేరి అందఱు తమలో తాము కలహించి నఱకులాడుదురు. ఆనెగొంది జేరి, బహుద్రవ్య నిక్షేప వినాశార్థముల కొఱకు మదమత్సరంబుల బెంచి, అద్భుతంబులు గావించి రణరంగం బొనరించి, ఆమని భోజన మధ్యంబున నిలువక నష్టం బొందుదురు. హతశేషులైన వారు ఆనగరం చేరుదురు. ఈ ప్రయోజ నంబులు, లక్ష్మీముఖపర్యంతం నడచును. శ్రీవీరధర్మజ మునిపుంగవాయ నమః

ఐశ్వర్య ప్రభావంబు సన్యసించెదము, యాగంటి శ్రీశైలమందు తురకలు గోవధ జేసి, నిర్మూలనం కాగలరు. శ్రీశైలభ్రమరాంబిక యందు చెమటలు బుట్టును. కట్టిన పుట్టంబులు చెదలు పట్టును. దేవళ ద్వారంబులు గట్టుదురు. బనగానిపల్లెలో జుఱీగడ్డ వెంకటేశ్వర్లుకు అత్యంత రథోత్సవాలు నడిచీని, ఆ పేటలోపులి చొచ్చును. ఆకోటలో ఉన్న భువనేశ్వరము మీదను ఆలవరి రాజవీథులందును, హనుమంతుని బలము సంచరించి పోవును. ఆదేవుని తూర్పున వేరుమండి చెట్టు పుట్టును. తాటిపర్తి చింతలరాయని దేవళమందు, బూరుగమాను మొలచును. ఆ పరమేశ్వరుని మూర్తి బింబమునకు వికలం వచ్చును. బానుక్కులలోనున్న భేతముచెర్లయందున్న కురుకుంద యందున్న శిరువెళ్ళ యందున్న ఆంజనేయులు ఏడు మనుషుల ప్రమాణం కనబడును. పగలు చుక్కలు కానబడును. ఈశాన్యభాగాన రెండు ధూమ కేతువులు బుట్టును. వినుగొండ బెల్లంకొండ, కొండవీడు, గుత్తి, గుఱ్ఱంకొండ, పెనుకొండ, గండికోట, చంద్రగిరి, యేలూరు, అరణి, చెంచు దుర్గంబులు మారుతోరణం కాగలవు. ఒక భాగమందు రక్త వర్షం గలిగిపోవును. తన భక్తునకు ద్రోహంచేసిన కత్తి తిమ్మడనే పాపచిత్తునకు కుంభినీ పాపం కట్టడి చేస్తిమి. దుష్టాత్ముండైన, ఆకత్తి తిమ్మని మాటలకు పరమాప్తుండై విని రాజ్య భ్రష్టుండైన శతతారా ప్రథమ చరణం రాజు తమకులం పేరిట ప్రణవం గలిగి, శరీరత్యాగం చేసుక పోవునని నిర్ణయిస్తిమి. అశ్వపతివారి చేతి బాధలచే ౧౦ వేలున్న చోట ధ్వజబిందు సూర్య సంఖ్యలు నిలుచును. శార్దూలాదిక్రూర జంతువులు, ప్రజల బాధలు పెట్టును. తరిమితరిమి కరచును. అబ్బలు బొబ్బలు, శతవాది రోగంబులు ప్రజల బాధ పెట్టును. పుత్ర మిత్ర కళత్ర వస్తు వాహనాదులు విక్రయించి ఉదరపూర్తి

చేయనేరక పాపకర్ములు క్షయింతురు. సామిద్రోహులయిన భృత్యులు గురుజన ద్రవ్యాపహారులైన శిష్యులున్ను, మిత్రఘ్నులైన బంధువర్గమున్ను గలిగి గోభూసుర సాధు రాజ బృందంబులు నిర్వహించి రథోత్సవాది సంపూర్ణులై విభవములు కుదురు పఱుతుము.యజ్ఞాది సకల ధర్మంబులు బ్రాహ్మల ప్రసిద్ధి బొంది రక్షింతుము. కమ్మ యలమవారల చరణ జవసత్వంబు ప్రసాదించి తొలుత రెడ్డివారిని నాశనం బొందించిన వీరు బ్రాహ్మణ్య ద్రోహులైన మునుపటి శూద్రకులంబునకు నాలుగోవర్గ సంహరించమన, సందియ్య గలవారము. చేరి వారలకు మహైశ్వర్యమిత్తుము. పూర్వార్థ వర్తమానులగు కోమటివారికి అపజయంబు గలుగును. జారులు చోరులు క్రూరులు అపకారులు, మూఢులకు మేము మిత్రులమై మెలగుదుము. వినుకొండ, కొండవీడు, వేలూరు, చంద్రగిరి, గుత్తి, గండికోట, గుఱ్ఱంకొండ, పెనుకొండ, దుర్గంబులు గుప్తమై ఉన్న బహునిక్షేపంబులు సంగ్రహించుకొని, పెనుగొండను పట్టాభిషిక్తులమై అందులకు మెచ్చి కదలి బ్రహ్మపుర సంవత్సరమున సంవత్సరాలు గల నగరం ప్రవేశింతుము. తన్నగరదిగ్భా గంబుల కల్యాణం నిర్మితంబులైన గురు సంరక్షకులు గావించుచు, మూర్తిమంతులైన మంత్ర లక్ష్మీమయంబైన చౌషష్టిపతిమలయందు శీతంబులయిన యంత్రంబులు ధరియించి తత్వగుణాంతర భాగంబున కుదురుపఱచి సకలవైభవంబులు ఘటిల్ల తత్పట్టణ దివ్య సింహాసనాసీనులమై అందు కదలి బంగారు పురంబు మొదలైన స్థలంబులు చూచుచు ఆదవేని కందవోలు మొదలైన దుర్గమంబులు సంపూర్ణ విభవాలంకార లక్ష్మీ సమృద్ధిగావించిన బనగానిపల్లె విజయం చేసి, జుఱ్ఱీగడ్డవెంకటేశ్వర్లుకు రథోత్సవంబులును సదాశివత్వంబు ప్రజలకు నొసంగి భావనారాయణ పురంబు భూస్వర్గంబుగా నిర్మించి యాగంటి కొండయందు దివ్యంబులైన వెలలేని వజ్రంబులు గలుగ జేతుము. మరియు నప్పురంబునకు ఇంద్రాది సురల భాగంబు నుండి ఏక వర్ణాదులయిన నగరతటాకంబుల మరియాదలుగా చిత్రశాల నిర్వహింతుము. తడవులేదు. మఘయందు సంచరింపగా వచ్చిన కల్పంబు మొదలుకొని నిండిన మీదట నేను ప్రసిద్ధంగా విజయం సేయగలవారము. కనకగిరివారికి లంపటవస్తే నగరలేటి రాజువచ్చి,వారి సంకటం పరిహరించి తొమ్మిది తునకలైన అగునొక భాగంబు సేయబడిన శ్రీని సంరక్షించిన గతి నాలుగు పాదములు ధర్మము తప్పకుండా రాజ్యము ఏలుదము.

నాదబ్రహ్మం నిర్గుణాకారం వీరబ్రహ్మార్క తేజసమ్.
నాదబ్రహ్మ మితి ప్రోక్తమ్ నానాదేశాని లక్షణమ్.
కవాటసంధి మహావాక్యం భావజ్ఞేన పండితః
క్రమేణ వాక్యం నధృఢం సత్య ప్రాప్నోతి పురుషాం గతిః
గూఢార్థభావజ్ఞ సర్వాత్మ సర్వనామకమ్.
నిత్యాత్మ నిర్మలం బ్రహ్మం గురువార్తా గురుకేశవా..

సప్తమాశ్వాసము

భగవంతుడు మహాకారణ నిర్ణయము చేసి ఆనతిస్తూ ఉన్నాడు. అభిప్రాయాన వినవలెను. శుకవాక్యము - విమలతేజో విజయనగర ప్రాంతపట్టణ బ్రాహ్మణోత్తములారా! భక్తజనంబులారా ! మేము ఒక్క రహస్యము చెప్పుచున్నాము. దీనిభావము తెలుసుకునేది. ఈ దేవరహస్యము హాస్యము చేసిన వారిని వారి రోమకూపాలు ఎన్నో అన్ని అర్బుదసంఖ్యలు నరకకూపాన వేయించగలము. తెలిసేది. ఇందుకు ఆనందించిన పుణ్య పురుషలను అంగహారమైన ఆత్మలో అనుకూల పఱుతుము. కాగా గ్రంథముఖంగా వచ్చిన వార్తలు పరశు రామావతారం పల్కే పల్కులు విని భయము చేత ఉండేది. మొదట ముప్వరము మునిశాపబద్ధులమై ముఖ్యతేజో విలాసానికి మోసం వచ్చి, ఈలోకానకు చేరినాము. ముప్వరము వరుసతో తేలితే - దేవసాంప్రదాయకమైన పురుషులము వారిమీద మాకు వాత్సల్యము గద్దు. వారికొరకు మేము రావలసినపని ఉన్నది. మేము వచ్చేవారి నిమిత్తమైన వారికై వచ్చేము. లేని పరరూపాల జూపినాము. ఇది ప్రహ్లాద కారణమైన పని; కాగలదు. ఆపని గలిగిన సుగతులు భక్తులున్నారు. పది అవతారమూర్తులు మొనసే ఉన్నారు. ఇదిగాక మాయొక్క మర్మవేదాంత రహస్యమున్ను విజ్ఞాన సంపద ఇప్పుడు యోగగ్రంథ రూపకముగాను వాక్యసరవిగాను అనంత వేదాంత రహస్యమున్ను వెదచల్లినాము. ఇది రాజు సవారిచేసేటప్పుడు భట్యంగము చేసే బిరుదు గద్యపద్యాల పద్ధతి ప్రకాశ మైనది. ఇదిగాక తెలియని రహస్యము చూచి చెప్పినాము. ఇది ఆరాజు రాజవీథి తర్లి వచ్చేటప్పుడు పురస్త్రీలు సౌధాగ్రములనుంచి ముత్యాలసేసలు చల్లిన రీతుల చిత్ర ళంబులైన జ్యోతులు ఆసంబంధులకు కానబడీని. ఇదిగాక యీ కారణార్థము కొఱకు మేమున్ను అవతరించినాము. ఇందరమున్ను ఈభూలోకానే ఉన్నాము. వారి వారి స్వరూపాలు వారికి తెలియకుండా మాయ గల్పించి మర్మము చేసినాము. బహుశబ్దాలు వక్కాణించి వారిని తపస్సున వేసినాము. వారు కారణజన్ములు. అవును.

అయితే యీకారణము గోప్యమైనది గనుక దినదినమున్నూ గ్రంథసరణికాలాను సారముగా వినవలెను. వారిని దూషింప పనిలేదు. వారిని దూషించుట మమ్మి ముఖాముఖి దూషించునట్టుగా తెలిసీని. మమ్మిల దూషించి నందులకైన సహించు కునేము. అందుకు సంవత్సరమూ నిర్ణయ మైనది. తేట శాయరాదు. మీరు అనుమానపడవద్దు. అవశ్యం వచ్చేము. హెచ్చరికతో ఉండేది. మహాప్రకాశ మైన కాలానకు ఉత్పాతమైన ధ్వని గలిగీని. దాని వెంబడిగానే అత్యంతము వేడిమియైన దుష్టదేహాలు భూమిమీద పడి భస్మమయ్యాని, సుజనకాయంబులు పడి నిర్జీవ వంతులుగా నుండగలవు. ఆ పిమ్మట ప్రపంచ రభసంమళ్ళా అయ్యాని. అనేక బ్రహ్మకల్పాంత బాధలు అనుభవించి, అఖిల ప్రపంచము జీవకోట్లకున్ను ఉత్కృష్ట నరకాలు లేవు. వారివారికి తగిన లోకాలు ఇత్తుము. కాగా కాలతరిగాడు కాలపురుడు ప్రకాశ మైతే, నిర్దయులైనవారు చెడేరు. కాగా పంచరాత్రిళ్ళు స్మరణ చేస్తే సేవించేరు. భక్తదేహాలు పరితాపాలుమాని మాయొక్క దరిసెనమౌచూనే నిద్రలేచిన పురుషులవలె లేచి,పరమానందాన బొందుదురు. మా కొఱకు వచ్చిన మునులు భాగవతులు, భక్తులు వీరలందరినీ, ఆమాయ దేహాలు చెఱచి మా సమానాంగము లొసంగి, మాసమానుల చేసుకొని, జగత్తుపాలించి, ధర్మము నాలుగు పాదాల నడిపి దయయు, సత్యము, దానము, వ్రతము, త్రపఃస్వాధ్యాయ యజ్ఞ కర్మలు ద్విజులు ఆచరింతురు. తక్కిన వైశ్యశూద్ర జాతులు తమ తమ స్వధర్మాలు, విప్రసేవ, మానామ కథా సల్లాపంబుగా ప్రొద్దు పుచ్చుకుందురు. సంకరజాతులు సహాగా సత్యవంతులై సత్వ గుణ ప్రతిపాదకం గానే ఉందురు. మీదట మేము మీతోగూడ మేటివా రున్నచోటికి వచ్చెదము. ఇక్కడ ఉన్నవారికి ఇక్కడ గ్రంథమంతా కాలసరణి కాగలదు.గట్టిగా తెలిసేది. ఇది మహా రహస్యమైన ఏష్యమైన వివరము. ఇది నిర్మాణం; తప్పరాదు. దైవము వాదించే కార్యాలు వేదములు గనుక అటువంటిదిఇది. అంతఃకరణతో ఉండేది. మీరు ధీర విచారులై దేవరహస్యము దెలిసి మీలో మీరు ఆలోచించు కుంటూ,మేలిమితో ఉండేది, ఈవాక్యార్థం గీతార్థం; బ్రహ్మ వాక్య పూజాహారం భూషించవలెను.

శ్రీమత్సకలచరాచర హృదయసదన నివేశ ఘన స్వరూపులైన నిఖిల బ్రహ్మాండోత్పత్తి కారణ ప్రకార ఘనతేజోమయ మహాధృవసంకాశులైన గుణావర్తక కాలాకాలానువర్తక వేదవేదానువర్తక వీరణ భేదవిక్రమ లక్ష్మణ చక్రవక్ర, ఆరంభవాద

పరిహరణ పరమపురుషులైన భాగవతకథా సల్లాప ఆనంద కందళిత హృదయార విందులైన ఆత్మత్రయానుకూలురైన అజపయోగాది అఖిలయోగాంగధారణ నిపుణులైన కామాదిగజవర్గ సింహాది కిశోరంబు లైన నిష్కల్మష నిధినిధాన మూర్తులైన నిర్ణిద్ర పరులైన నిగమాంత రహస్యజ్ఞాన బ్రాహ్మణ్య మూర్తులైన పరమ యోగీంద్ర స్వాము లయ్యవారు తమ దివ్య లీలావతార వినోదజన్మచారణమున్నునై ఆవరణ వివరణ విహరణ భూమిన్నినై, అమితభక్త పరమేష్ఠి పాలితమైన సర్వఋషి సాంప్రదాయకులైన పరమనగర వాసులైన శేషాంశ జాతులయిన భూసుర బాలురకు పుత్తెంచిన ప్రయోజనము మీకు చిదానంద సిద్ధయోగశీలత గలిగీని. అవిద్యాహరణ ఆత్మత్రయానుక్రమ్య ఆవరణ విచ్ఛేద అవిద్యోత సంయోగానందము సంభ వించునట్లుగా సంకల్పించిన జాబుల వివరము. మేము మీకు చెల్లవలసి చెల్లించే కాణయాచి గ్రామాలలోనే కదలకుండ అటువంటి వారి కోరిక గురిచేసి చెప్పుతూ ఉన్నాము. తెలిసేది; ఆనందించుకునేది. అది యేమి అంటిరా బయలాది పంకతత్వ మున్ను తాలిమిజన్యాది తలములున్ను అయిదు ఆరింటను మునుపు చెప్పిన వారితోటివారు ముగ్గురు గూడి గొప్ప ఊర కూర్చుండి ఉద్యోగాలు సల్పు చుందురు. అదిగాక ఆశరీర పంచకమున్ను గొప్ప జ్ఞాన పంచకమున్ను అంగారక విపర్యాది పంచకమున్ను గూడిన కొంచెపు గ్రామాన ఉండి కాలక్రమణ సేయుదురుగాక! పెక్కువ గలవానితో గూడి విడియపు చొక్కు చేత ఉందురు. ఈతీరున మీయిళ్ళలోనే ఉండగా వారువారైరని మమ్మి దూరేటందుకు పని యేమి ఉన్నది? తామసచిత్తులై పోయిన కాలానకు కట్టలుకట్టుతూ ఉన్నారు. పూర్ణవాహినియైన పుణ్యనదీ తీరాన ఉండి దాహముగొని వచ్చి పాడుబావిలో చెలమ తీసికొని ఉదకపానము చేయ బోయినటువలెనే యున్నది. అది యేమంటిరా, మేము మీలోని వారమై అనువర్తించి కూడా కొన్ని దినంబు లుంటిమిగా ! ఆనాడే కోరి చేర్చి కూర్చి నేర్చి కాచి చూచి చెడుగు మార్గాలు చిడుముడి చేతలు దుడుకు దగులు ఉడికితె అడిగితె ఉన్న అర్థము. మేము చిత్తగించక పోతే పైవివరముగా కనుపించి వేరై కనుపించినప్పుడు వినిపించరాదా? ఎమ్మెలు విడువరాదా? కమ్మ చేర రాదొ! కలల నోలలాడరాదో! మిమ్మి నందుంచరాదో ! మేలు కృశింపరాదో! సొమ్ము వెచ్చింపరాదొ! చూచి వలపించరాదొ! మీ కథలు చెప్పరాదొ! మేలు జయమందరాదొ! అయితే ఆనాడే

మోసము చేత చెరుచుకుంటిరి. వేధింప వేరిమి క్రూరదోషమా ?మితి అపరాధమా? మేలుగాక పోయెనా?మా వెర్రికి ఏమనవచ్చును? అయిన ఆకారదర్శన ప్రత్యుత్తర భావానకు పరిచరింపక పోతిరి. ఆనందముచేత అనుమానము చేత అన్న అపేక్షచేత ఈవగల చేతనే ఏమి తెలియక పోతిరి. అప్పుడే చేరి కోరి దూరి పల్కితే మీదివ్యకోమల శుభాంగంబుల జొచ్చిమచ్చిక నుండగలును. సరియాన పక్షమోక్షము, పర పక్షము ప్రాప్యమోక్షము పరమమోక్షము కలుగును.

పరమ మోక్షము నాలుగువగలుకల కలవంటి మానవ సందిస్థానాలు ఉన్న మహాత్ములంతాను మాట అనువర్తించి యుండిరి గనుక ఆ మూడు జాగాలు చేరి తూరిపారి నూరి వచ్చి చొచ్చి కొంచుమించితే మంచి మోక్షము గలుగును. మీ ప్రయోజనాలు ఈలాగున ఉన్నవి. ఇతను కావాలంటే కాక పోదు. లేదా అంటే లేకపోదు. రాదా అంటే రాకపోదు. వచ్చెనా అంటే అన్నపుడే రాదు. మీరు మహాతామసులు. ఘనులా యెరుగరు. గ్రంథ వివరమా తెలిసి నన్ని పరవాచేయరు. దేవమాయ శక్తి వివరాలు మీకు తెలియవు. దివిజుల ప్రభావము తేటచేసికోనేరరు. చెప్పిన వివరము చెవుల బెట్టక మనసు నిలువక మదముతో గూడి మరపు చేసుకొని పోతూ ఉన్నారు. మరియాదలు తప్పినవి. మతతంత్రాలు, మనోవికారాలు, డంబాచారాలు, దత్తురపగలు, తామస్ కృత్యాలు ధర్మహీన ప్రయోజనాలు, దయారహిత గుణాలు, దండన పాలన విధానాలు, టక్కు టెక్కు భాషణలై భూమికిమోపై పోగాలము వచ్చి యున్నది. వారు వచ్చేవారుగా ఉన్నారు. మీకు నిదానంగా చెప్పేటందుకు మాకు మనస్సుకు రాదు. చెప్పిన వివరము సిద్ధాంతముగా ఒప్పుకోరు గనుక ఆవివరము వెళ్లనాడినాము. ఇకను గ్రంథములు నానాముఖములుగాను అంగ మత్సర మడియాసలతో ఉండీని. ఉగ్రశక్తి ప్రేరితాన కల్మషాలు ముంచుకొని ఇంకా మీకు అవుగాములకు సంశయాలు దోచీని. మేము మునుపు ఒకట రెంట మూట చెప్పిన వివరము ఇప్పుడే తెలుపుతూ ఉన్నాము. తెలిసి కలిసి మెలసి కలగక నిలిచి మెలసి తలచి కుల నామ గురుశ్రేష్ఠంబులు చాలించి గ్రంథ సంచారమునకు భక్తి గలిగి యుక్తిచేత శక్తి ప్రయోజనాలు బెగడక చంద్ర సూర్యాగ్నిమయమైన జన్మదేశమందు చిత్తము నిలిపి, జగన్నాథురాకకు ఎదురు చూస్తూ ఉంటే తత్సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ ౹౹లు ఆదివారంనాడు దేవఘడియలతో

వీరపురుష శ్రేష్ఠం విజయం చేయగలరు. ఈ వివరము తెలియచెప్పి నాము. ఇకనైనను మనస్సులో నిలుపుకొని మా వంశం వారు మీలో అణగి అల్పులవలెనే ఉన్నారు. వారి యెడల వాత్సల్యము కలిగి ఉండేది. అది యేది అంటిరా వారిహృదయాల మేముఉన్నాము. వారిని సంతోష పెట్టితే మాకు సంతోషమయ్యాని. అనుమానము లేదు. ఇది తెలుసు కొని నడచుకునేది. పేరు పేర చెప్పలేదని పెద్దతనాలు పుట్టించుకోబోక మనస్సులో వారిని వచ్చేవారుగా చూచేది. ఇంతే ఆశీర్వదము రెండో ఆశీర్వాదము మూడో ఆశీర్వాదమునకు మొనసి వచ్చినది.

శ్రీ గురవే నమః

శ్లో. కావేరి గిరిజాతోయం వైకుంఠం రంగమందిరం
బాదామీ మేకమే రాజ్యం రామధర్మజమే మయం
శ్రీరంగమే గౌతమం చైవ, వారణాస్యంతు మే మయం.
ఆరామధర్మజం వందే ఆత్మరక్షణమే మయం
ఆత్మాత్మా కాంతి మేకాంతం ఆనందగురు మన్యథా
త్రైలోక్య మేకమే రాజ్యం రామధర్మజమే మయం
రమ్య మేకో రమాదేవో రామధర్మజమే మయం
చంద్ర మేక సమం విష్ణుం చంద్ర మేక సముద్భవం
చంద్రసూర్యసమం వందే చంద్రజ్యోతి మయో మయం
అంగీరసే మధూమాసే నవమ్యాం శుక్లపక్షకే
భానువారే చ యామ్యార్థం వీరభోజాసముద్భవం
ఆనందనందనం మధ్యే శ్రీమత్రైవల్య మందిరం
శ్రీముఖం పింగిలం పిలపిల వీరధర్మాత్మకేశవమ్.

విరూపాక్షమందు భూతాలలిఖితం

శ్లో. ఈశ్వరాబ్దే మాఘమాసే దశమ్యాం రోహిణీ యథా
ఇందువాసర యుక్తానాం వీరభోజవసుంధరా
పార్థివో పార్థివో భూపా వ్యయో భూపా క్షయంగతః
పునః పంచమవర్షేచ వీరభూపా భవిష్యతి
ఖరే వర్షే ధనుర్మాసే తృతీయాం శుక్లపక్షకే

సోమశ్రవణ మధ్యాహ్నాం వీరభోజో వసుంధరా
నంద మాశ్వీజ మాసే చ దశమ్యాం శుక్లపక్షకే
భానువారే చ యమ్యార్థం వీర భూపాలకో పతిః
నందిముఖా పరమానందం నందితానందమందిరాం
నందనానందధర్మజ్ఞా బ్రహ్మ మానందకేశవం
హతః పరద్విజాతీనాం వేదశాస్త్ర సమన్వయం
యస్య సైరణమాత్రేణ సత్యం సత్యం న సంశయః
అస్మ్యపి లిఖితం యాత్రా విరూపాక్షేశ్వర సన్నిధౌ
తుంగభద్ర నదీతీరే సత్యం సత్యం న సంశయః
రామబ్రహ్మ నిర్గుణాకారం వీరబ్రహ్మోర్క తేజసం
నాద బ్రహ్మోవతీ ప్రోక్తం నానాదేశాని లక్షణం
పినాకీనుత్తరీ రమ్యే తపస్వాతంతు మహామితం
అవనిలోన సంతుష్టం కరుణాపాంగ మీక్షణీ
ప్రాణనాథాయ గంగాంబా స్వజటాజూట సంభవం
యస్యోపరి ప్రోక్తా దివ్యపురుష మయోః
మా మేమేక మేకం మహామేకమేకో మామేకమే సర్వమ్మేకమేవా
మా మేక మేకం మహామేరుమధ్యే మామేకమేసర్వతో మయః
మా మేకమే రాజ్యం మామేకం సర్వసంపదా
ధర్మ మేక మహాత్మానాం ధర్మమే పుత్ర సంపదా
ధర్మమే మమామేరురాజ్యం ధర్మమే ధర్మదేవతా
యామ్యాయ వాసుదేవాయ యామ్య యామ్య జనార్ధనాః
యామ్యాయ యశ్చ మద్భక్తా యామ్యాయా శ్చ ముక్తయే
యామ్యాయాశ్చమత్కులం యామ్యా ధ్యానపరాయణా

ఈశ్లోకాలు అక్షర పరతత్త్వ శ్లోకాలు. సాంద్రసింధువేదము లోనివి. ఈ శ్లోకాలు చూచి యీ పత్రిక లిఖించి మీ సమీపానకు పంపించినాము. అక్షర పరతత్వలక్షణం ఎరుగక యెవరు దూషింతులో వారు కులక్షయమై పోదురు. ఈ శ్లోకాలు అక్షర పరతత్వంబు ఎరిగి యెవరు వీరధర్మజులను భజనచేతురో వారు ఆచంద్రస్థాయిగాను సుఖాన ఉందురు.

అష్టమాశ్వాసము

భూలోకాలు మర్త్యలోకాలు మా యధీనం కేదార రామేశ్వర పర్యంతం ఏక రాజ్యముగా ఏలుతూ ఉన్నాము. ఆశ్వయుజ దీపావళి అమావాస్య పున్నమి అవుతూ ఉన్నది. కార్తీక శుద్ధం౩లు నాటికి రామధర్మజులు ఉద్భవ మవుతూ ఉన్నారు. శుద్ధసువర్ణమైన మాసేవ చేసుకొని యుండేది. మురహరుం డనే ముక్కంటి మహిమలు ముజ్జగత్తులకున్ను తెలియదు. ఈ మనుష్య లోకం ఈలాగున నిర్వంశమై పోతూ ఉన్నది. కార్తిక శుద్ధంంకే పోతూ ఉన్నది. అందరు నిర్మనుష్యులై పొయ్యేరు. శ్రీమన్నారాయణుని మహిమ అప్పుడుగాని తెలియదు. దేశాలమీద చోరజను లెల్లా నెల్లికాయపీచు వలెనే అనావృష్టి దోషం తగుల వలెను. ఆసనాన గండ మాలపుండ్లు వీపున రాచపుండ్లు, రొమ్మున గండమాల పుండ్లు, నెత్తిన పెడతటి పుండ్లు ఈ ఆరువ్యాధి రూపాలచేత, పేరాముదపుగింజ చిట్టినట్లుగా, అమావాస్య పున్నమజూచి నాశనమై పొయ్యేరు. ఇది ఆదిగురి వచన మహిమ, కార్తికమే నిప్పయమని నా మహిమ తెలుసుకొనియుండేది. నా మీద భక్తిలేనివారు అవశ్యం నష్టమై పొయ్యేరు.

శ్లో. మాసకార్తీక మేకం తు సర్వం మాసాత్మమే మయం
వేదాంత సూక్ష్మగీతానాం ఉపదేశం మీద తెలియదు
శ్రీమా మాయుష్యం భవ
మాస మాశ్వీజమేకం తు సర్వమేకమే మయం
అమావాస్య చంద్రమేకం తు ఆది వీరకాలమే మయం
అడ్డపున్నమ విశ్రాంతం ఆదిత్య మండలం మయం
విష్ణు వీరదర్శనం చైవ వీరధర్మజ కాలమయం.

మా శాల్మికులైన వారికి మా మహిమ తెలియదు. కార్తిక శుద్ధం౩ల నాటి ఉద్భవ మయ్యేము. ముందర పుట్టే కార్యాలు వేద ఘోషణ లోకాల కెల్లా వినబడీని. పువ్వుల వాన గురిసీని. ఆమీదట అమావాస్యనాడు చంద్రోదయ మయ్యాని. సూర్య నందిని ఉద్భవ మయ్యేము. తూర్పున శిరస్సుగాను, పడమట తోక శిరస్సు బండికల్లంత వెడల్పుతోక యిరవై బారల పొడవు. ఈతీరున గల ధూమ కేతువు

పుట్టి ముప్పై మూడు దినాలు లోకానకెల్లా కానబడీని. ఆ మీదట పుణ్యాత్ములైనవారికి సూర్యమండల మందు మనుష్య రూపంబులు కాన వచ్చేని. ఆకాశము ఎర్రనయ్యాని, అయ్యయో అనే ధ్వని వినబడీని. ఆకాశాన భుగుల్లు భుగుల్లు మనే ధ్వని వినబడీని. కేశవ నామాలు వినబడీని. ఆవులు ఆకాశం చూచి అరిచీని. గ్రామాంతరాల పట్నాంతరాల నెత్తురు వర్షం గురిచీని. పట్నాల లక్ష్మీదేవి యేడ్చీని. రామధర్మజులు సూర్యమండల మందు ఉద్భవమయ్యాని. సూర్యనందిని ప్రకాశమయ్యాని. వీరయోగి వస్తూ ఉన్నాడని భూమి పలికీని, వేదాంతం చదివీని. దేవునిమీద ఆకాశమున ఉండి అంతర గంగోదకం కురిసీని. సముద్రాలు ఉప్పొంగీని, వాద్యాల చప్పుళ్ళు వినబడీని. సూర్యనందిని అయిదు దినాలుండి భూమిమీద ప్రకాశమయ్యాని. ఆ మీదట మూడు బ్రహ్మ కల్పాలు పూర్వము ధర్మము ఎట్లా నడచునో ఆ తీరున ముందర నడిపిస్తూ ఉన్నారము. నానావర్ణాదులయందున్ను సజ్జనులైన వారు ఎవరున్నారో వారిని సంరక్షింతుము అని అయ్యవారు ఆనతిచ్చిన వాక్యము. భూత భవిష్యద్వర్తమాన కాలాలకున్ను నానా దేశాలకున్ను వ్రాయించినది మూడు లక్షల ముప్పైరెండువేల గ్రంథము. ఈ గ్రంథమంతా వ్రాయకూడదు. కలుగుమాత్రం వ్రాయించి మీ సమీపానకు పంపించి నాము. మీరు ఈ పత్రిక ప్రత్యేకముగా చదివించుకునేది. ఈ వివరము విని దేవ బ్రాహ్మణ విశ్వాసం గలిగి రామధర్మజుల మీద భక్తిగలిగి నడిపిస్తిరాయనా ఆచంద్ర స్థాయిగాను సుఖాన ఉందురు. పదో అవతారంబు రామరామాత్మారామంబు. పదకొండో అవతారంబు నేను. శ్రీశైలమందు మల్లికార్జునస్వామిదేవుండు కన్ను దెరచి ప్రజాక్షయం చేసే కొఱకు సంతోషపడుతూ ఉండీని. తూర్పునాటికి భైరవుని పంపు, దక్షిణరాజ్యానకు కాళిపంపు, పశ్చిమరాజ్యానకు ఎర్రుపంపు. ఉత్తరాజ్యానకు దుర్గి పంపు. తురకాణ్యదేశానికి దుర్గిపంపు, కందన వోలుసీమకు ఎర్రు పంపు. నందిమండల సామ్రాజ్యానకు నాగేంద్రుని పంపు. శరణన్నవారిని మాపేరు దలచిన వారిని మరవక కాచి రక్షిస్తూ వచ్చీని. సందుసందు దేశానకు హనుమంతుడు భద్రకాళి వీరభద్రుడు మొదలైన వారి పంపులు. దుర్జనులు స్వామిద్రోహులు పరస్త్రీ పరధన హింసకులు మిత్రద్రోహులు క్షుల్లకులు తుచ్ఛకులు కుహకులు విశ్వాస ఘాతుకుల శక్తులు తోడుబోతులు చాడీకాండ్లు దుర్మార్గులు శివద్రోహులు విష్ణుద్రోహులు సంకర జాతులు జిడ్డకులు నిందకులు నాశకులు ద్రోహము చేసేవారిని సంహరింతుము. పంపుల కట్టడి చేసినాము. ప్రభుభ్యాం శూద్రులు నాశనమై పొయ్యేరు.

పద్మాక్షుశాపంచేత వేడిమంటల కాలి చచ్చేరు. మా తమ్ముడు భరతునికి గంటలు కట్టించితిరి గనుక శూద్ర కులమెల్లా నిర్మూలనం చేస్తిమి. మాశాపానకు దప్పరాదు. బ్రహ్మాస్త్రము తప్పినా గాని మామాట తప్పరాదు. పంచాంగాలు మూలబడును. బ్రహ్మదేవునికి ఆకలిదప్పులు అయ్యేదివసం వచ్చినది. బ్రహ్మదేవునికి సృష్టిపనిలేదు. నాణెము తక్కువ నాణెముగా జూచేరు. ఏమిరారా పోరా అనేమాటలు రావయ్యా పోవయ్యా అనేరు. వావివర్తనములు మానేరు. మదమాత్సర్యాలు ఎచ్చి కామక్రోధలోభమోహాలు వచ్చీని. తండోపతండాలైన గాలి చేత వానచేతను పశువులు, గొఱ్ఱెలు, అడవిజంతువులు మొదలైనవి ప్రాణికోట్లు ఆకాశంబు జూచి అరచీని. 'మేము పోతూ ఉన్నాము. మాకు ప్రాణాలు లేవు. బ్రతుకులు లేవు' అని అరచీని. విషపుగాలి చేతను మనుష్యులు మొదలైన ప్రాణికోట్లు భూమండలమందు నిర్మనుష్యులుగా మడిసేరు. మామంత్ర శక్తిచేత మాభక్తులైనవారికి పునరుద్ధారణ చేసి బ్రతికించుకొని సంరక్షించుకునేము. కేశవుని నమ్మినవారిని నిలిపేము. కేశవ కులమంతా నిర్మూలం చేసేము. మా భక్తులైన బ్రాహ్మణులు సుఖాన ఉండేరు. మా పాంచాననం వారు సుఖాన ఉండేరు. క్షత్రియులు వేరేకదా, ముత్తరాచువారిని నిలిపేము. కోమట్లు వేరేకదా. బేరికోమట్లను నిలిపేము. శూద్రులు వేరేకదా, తెలుగు బలిజవారిని నిలిపేము. ఏకులమందైనా శతాపరాధాలు చేసినాగాని మమ్ము నెర నమ్మినవారిని కాచి రక్షించేము.

శ్లో. యామ్యాయ యతిమా శ్రేష్ఠ యామ్యాయస్య చింతన
యామ్యాయ సురశ్రేష్ట యామ్యా యామ్యామహాన్యథా.

శ్రీమత్పరమహంస శుకమూర్తి మనోవిలాసా, అరిషడ్వర్గజయపారాయణ ! పరం జ్యోతి స్వరూపా! వేదవేదాంత భోగభాగ్య ఘన గంభీరా ! ఆఖండలాఖండ పద్మాంకుశాత్మక ! శ్రీకూర్మ సింహాసన మహోదయ సాక్షాత్కారసజ్జన పాలకా ! అనవరత భూసురాశీర్వాద సంపన్న సకలసంపద! సంపదశీలా ! వీరప్రతాపా! నానావిధ రాజసంహార! చతుర్దశభువన లోకైకశరణ్య! భక్తవత్సల! దానవకులవిచ్ఛేదన! జయజయ యేకో మహాప్రసిద్ధ చాణూరమల్ల కదనప్రచండ! నానావర్ణమండలీ కరగండ కాళిందీకల్లోల మధుకైటభ ! దుష్టనిగ్రహ శిష్టపరిపాలన! కుముద కుముదాంధకార భాస్కర నీలమేఘలావణ్య ! జయ జంభారి మురాంతకోత్తమ ! సకల కల్యాణ లక్ష్మీ సమేత! త్రిమూర్తి స్వరూపా! త్రిగుణాత్మక ! అచ్యుత పర బ్రహ్మ ! సాకార నిరాకార గోత్రపట్టీశ ! కులపావన ! రామధర్మజులకు ప్రతినామమైన వీరధర్మజులకు వీరాచార్యాయ వీరగురవే నమః.